

21-річний хлопець забив молотком 17-літню подругу

Жахливі подробиці - на с. 2

Завтра зустрінемо разом!

Фото з особистого архіву Віктора ЛИТВИНЮКА

Віктор Литвинюк в усіх питаннях має чітку й принципову позицію.

«Якщо буде наступ з білорусі, візьму в руки автомат»

Про Віктора Литвинюка (на фото) можна було б написати багато. Його життєва дорога ось уже майже 50 років пов'язана з Нововолинськом, його розбудовою. Свого часу пан Віктор перебував у вирі виробничих та соціально-культурних процесів на одному з найбільших промислових машинобудівних гігантів – заводі СТО. Згодом був причетний до будівництва й початку роботи ТОВ «Кроноспан УА». Він – один із перших успішних підприємців, працював у будівельному бізнесі. Обирався депутатом Нововолинської міської та Волинської обласної рад. І скрізь відзначався людяністю, доступністю, відповідальністю, конкретикою у вирішенні проблем. Віктор Литвинюк – із тих людей, про яких кажуть: «Він вмів сіяти зерна добра та збирати багатий урожай».

АНКЕТА ЧИТАЧА «ВОЛИНЬ»

1. Прізвище, ім'я, по батькові, вік, професія по життю... Віктор Петрович Литвинюк, 70 років, інженер-гедезист.

2. З газетою «Волинь» я... спілкуюся з 1978 року, відколи після закінчення Львівського політехнічного інституту приїхав у Нововолинськ. Потрапив у багатотисячний колектив заводу СТО – спочатку на технічну посаду, згодом працював заступником директора із соціальних питань. Тоді там працювало чимало молоді, якій потрібне було житло. Почали його зводити власними силами, пробивати в найвищих чиновницьких кабінетах стіну байдужості й нерозуміння. Поставало й чимало інших викликів. Багато відповідей на питання, що хвилювали, знаходив у газеті «Волинь», яку читали мало не в кожній хаті й квартирі. Дуже горджуся, що мав можливість спілкуватися зі справжніми майстрами слова – колишніми редакторами Полікарпом Шафетою, Степаном Сачуком, нинішнім – Олександром Згоранцем.

3. Найбільше гриють душу спогади... про те, що в збудованих нами дев'ятиповерхових гуртожитках на вулицях Луцькій та Галана, у стоквартирному будинку на 15-му мікрорайоні досі проживають люди. Що мені разом з однодумцями вдалося звести будинок для військових у Володимирі на вулиці Ковельській, згодом у Нововолинську – на вулиці Кобзаря, де вперше встановили індивідуальне опалення. Потім взяли участь у фактично на пустирі в Іваничах ринок, брали участь у будівництві тамтешньої лікарні.

Показовою стала робота першого в шахтарському місті виробничого кооперативу – МП «Модуль», на якому ми щомісяця випускали до 50 тисяч статорів на Львівський «Біофізприлад» та більше 60 тисяч трансформаторів для телевізійної техніки, що вироблялася в Чернігові! При оборотах у 250 тисяч доларів (!) на місяць ми були найбільшими платниками податків до місцевої казни.

4. Випадки, які хотів би викреслити з пам'яті... це коли на нашому малому підприємстві хотіли зробити гучну справу. Втрачено було не лише багато часу, ресурсів, а й здоров'я, прийшло розчарування в деяких людях. Але найгірше, що через стресові ситуації померла моя дружина.

Продовження анкети – на с. 6

Середа 16 листопада 2022 року
№45 (16 789) Ціна 9 грн

Газета

ВОЛИНЬ

НОВА

с.7

volyn.com.ua | twitter | ova | facebook.com/volyn.com.ua

Герой із сусідньої вулиці

Фото із фейсбук-сторінки 100-ї Окремії бригади територіальної оборони.

Йосипович радить білорусам «не рипатись на Волинь».

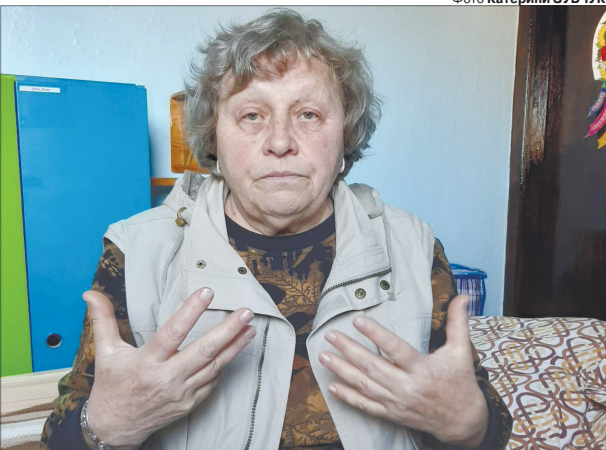
За наводкою Афганця знищено 117 одиниць російської техніки

У волинській 100-й Окремії бригаді територіальної оборони служить боєць, який здійснив 1898 стрибків із парашутом

Розповідь про війна - на с. 2

Крила, обпалені війною

Фото Катерини ЗУБЧУК.

Тетяна Шляхова: «Покидала свій Харків з думкою, що через якийсь місяць повернуся додому. А розлука з рідним домом он як затягнулася».

«Син обняв мене й тримав, а то б ударною хвилею на стіну кинуло»

Уже пів року Тетяна Шляхова мешкає на Волині. Спершу жила в родичів у селі Грем'яче, що на Ківерцівщині. А чотири місяці тому перебралася в приміщення дитячого садка селища Цумань, що став прихистком для багатьох переселенців, котрим довелося втікати від війни. Тут ми з нею й зустрілися

Пряма мова Володимир ЗЕЛЕНСЬКИЙ, Президент України, виступаючи перед учасниками «Групи двадцяти» (G20):

Не варто пропонувати Україні компроміси із совістю, суверенітетом, територією та незалежністю. Ми поважаємо правила, і ми – люди слова. Україна завжди була лідером миротворчих зусиль, і світ це бачив. І якщо росія каже, що нібито хоче закінчити цю війну, хай доведе це діями.

Очевидно, що словам росії довіряти не можна, і не буде жодних «Мінськів-3», які росія порушить одразу ж після укладення. Якщо ж відповідних дій для відновлення миру не буде, то це означає, що росія просто хоче вкотре обманути всіх вас, обманути світ і заморозити війну якраз тоді, коли її поразки стали особливо відчутними.

Ми не дамо росії перечекати, наростити сили, а потім розпочати нову серію терору та глобальної дестабілізації. Впевнений, що саме зараз треба й можна зупинити руйнівну російську війну.

8 мільярдів осіб від 15 листопада становить населення планети Земля. За даними ООН, до 2037 року нас буде вже 9 мільярдів, а позначки 10 мільярдів людство досягне до 2058-го. В Україні зараз мешкає 0,04 мільярда осіб – це 0,5% світового населення.

Пульт тижня

Фото із сайту 1plus1.ua.

У рідному селі співака порадили за його успіх.

Василь Палюх виборов місце у фіналі «Голосу країни – 12»

Юнак родом із села Сошичне Камінь-Каширського району зворушливо виконав пісню під назвою Unbreak My Heart

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Тренери, вражені його виступом, зазначили, що Василь має піти у наступний етап – прямий ефір. Останнє слово було за зірковим наставником Потапом, який додав, що співак міг заспівати краще. Втім, Василь посів друге крісло, що вже гарантувало йому вихід у фінал музичного шоу (запис зроблено до 24 лютого 2022-го).

Нагадаємо, що Василь Палюх закінчив муніципальну академію музики імені Р. М. Глієра. Він прислуговує в одній із церков столиці та є іподияконом. Свого часу навчався в музичній школі Каменя-Каширського, екстерном одержав освіту у Волинському коледжі культури і мистецтва імені І. Ф. Стравінського, займався вокалом у заслуженого працівника культури України Георгія Максименка. ■

Біля Рівного — скандал через закриття школи

Керівництво Клеванської громади планує закрити ліцей № 1, у якому навчається майже 400 дітей

Антон КАРАСЬ

Посадовці пояснюють своє рішення нестачею в бюджеті громади коштів на утримання закладу. Також кажуть, що більшість учнів проживає у сусідній Зорянській громаді, тому вважають доцільнішим перевести їх у тамтешні школи.

Місцеві жителі зазначають: територія ліцею займає близько 5 гектарів і розташована біля траси міжнародного значення. Тож припускають, що справа не лише у браку фінансування. Заступник голови Рівненської обласної військової адміністрації Сергій Подолан наголосив, що рішення про закриття закладу поспішне: школа гарно облаштована та має укриття, тож закликав керівництво громади проаналізувати надходження до бюджетів та витрати на адмінпарат.

Обговорити цю ситуацію обранці громади планують на найближчій сесії Клеванської селищної ради 24 листопада. Зокрема, збираються реорганізувати Клеванський ліцей № 1, приєднавши його до ліцею № 2. ■

Хуліган пояснив, чому бив в аптеках міста вікна та двері

За скоєне йому може загрозувати до п'яти років обмеження волі

Антон КАРАСЬ

31-літній чоловік, який камінням пошкодив склопакет вхідних дверей аптеки у центрі Рівного, пояснив слідчим, навіщо це зробив.

У такий спосіб він вирішив помститися фармацевтам за високі ціни на ліки. Відомо, що чоловік потрапляв у поле зору поліцейських за вчинення адміністративних правопорушень та крадіжку. Співробітники Рівненського райуправління поліції встановлюють усі обставини злочину. Зокрема, призначено експертизи для визначення суми завданих збитків. ■

РЕКЛАМА

П.П. БУРМАКА Н.П.

Працюємо за попереднім записом. ефективно лікування від

АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ, ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ, НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇлікування - анонімно www.nadiya.com.ua

м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок): тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53, 098-388-88-36; м. Рівне: (0362) 43-57-58

Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1 (0472) 63-16-16, 63-25-28

Герой із сусідньої вулиці**За наводкою Афганця знищено 117 одиниць російської техніки**

У волинській 100-й Окремій бригаді територіальної оборони служить боєць, який здійснив 1898 стрибків із парашутом

Сергій ХОМІНСЬКИЙ, пресофіцер Волинської бригади тероборони

Головний сержант Анатолій Йосипович має позивний Афганець, адже у 1986–1989 роках він проходив строкову службу в Афганістані (м. Асадабад, 334-й батальйон спеціального призначення).

Родом чоловік з Волині, але вже давно проживав у Бородянці Київської області.

Вранці 27 лютого 2022 року, дізнавшись про наближення до його міста ворожої колони із 362 одиниць техніки, Анатолій Йосипович зателефонував у СБУ і зголосився бути корегувальником артилерійського вогню. Його оперативно «звели» напругу з артилеристами...

Спочатку мав пункт спостереження на горіщі, потім облаштував «льожку» в лісі. Був заповнений ворогом (інформацію передавав за допомогою звичайного «мобільника») і накритий вогнем, перебрався на іншу «льожку»...

За наводкою Афганця протягом 27–28 лютого було знищено 117 одиниць ворожої техніки. Нагороджений відзнакою «За честь і славу».

До речі, тоді, в кінці лютого–на початку березня, окупанти вже певнено «взяли слід» героя. Але бувало у бувальцях спецпризначенню кілька разів вдавалося буквально вислизати з рук ворогів!

Зумівши вихити на Галичину, чоловік відразу пішов до військомату, але з огляду на вік —

Фото із фейсбук-сторінки 100-ї Окремої бригади територіальної оборони.

Бувалий у бувальцях Анатолій Йосипович зі своїм чотирилапим другом Рижим.

«Анатолій Йосипович має шестеро дітей (четверо з яких — неповнолітні), а його старший син нині також боронить Україну зі зброєю в руках.»

50+ — його погодилися лише «взяти на список»... Відтак пан Анатолій подався у рідне село до матері, звідкіля таки мобілізувався до Волинської бригади тероборони!

Анатолій Йосипович має шестеро дітей (четверо з яких — не-

повнолітні), а його старший син нині також боронить Україну зі зброєю в руках. А ще у цивільному житті Афганець упродовж 18 років працював льотчиком-інструктором-парашутистом. Здійснив 1898 стрибків із парашутом. ■

Подробиці трагедії**21-річний хлопець забив молотком 17-літню подругу**

Після вчиненого він зателефонував своєму батькові й зізнався у скоєному

Леонід ОЛІЙНИК

Минулого тижня Рівненщину сколихнула страшна новина: у селі Обарів Городоцької громади 21-літній місцевий житель жорстоко вбив дівчину.

Злочин вчинено в будинку душогуба. Що там робила дівчина, невідомо. Також незрозуміло, чому молодик вхопив молоток і почав ним бити гостю по голові. Правоохоронці повідомили, що вбивця витяг тіло на подвір'я, коли ж зрозумів, що дівчина не дихає, зателефонував батькові. 46-річний чоловік одразу повідомив поліцію про злочин сина. Коли копії прибули на місце події, виявилось, що зловмисник утік. Того ж вечора його затримали у селі Клевань Рівненського району.

Жителі села Руда Красна, де мешкала жертва, шоковані цією подією. Кажуть, Марія була закохана в хлопця з іншого села, тож зі своїм кривдником Дмитром не зустрічалася, а дружила.

Фото із сайту obozrevatel.com.

Життя Марії тільки починалося...

Сам же убивця свого вчинку пояснити не може. Його знайомі запевняють, що він завжди був спокійним і порядним.

«Тихий, вихований, мухи не скривдить. Жив із батьками у красивому двоповерховому будинку. У селі їх вважали порядними людьми», — кажуть сусіди зловмисника.

Наразі хлопець перебуває під вартою. Йому загрожує від 7 до 15 років позбавлення волі. ■

Шок! Нелюд поглумився над першокласником

Злочин стався на території школи

Олена КУЧМА

Минулого тижня 23-річний житель Ковеля вчинив сексуальне насильство щодо 6-річного хлопчика. Це трапилось в одному з місцевих навчальних закладів. Після вчиненого молодика оперативно затримали правоохоронці. Наразі він перебуває під вартою. Триває слідство.

Зловмисникові загрожує позбавлення волі на строк від п'яти до десяти років. ■

РЕКЛАМА

Блоки від виробника СТІНОВИЙ БЛОК

з дном – 20x20x40

без дна – 20x20x40

ПЕРЕСТІНОЧНИЙ БЛОК

20x10x40

20x12x40

ОПАЛУБНИЙ БЛОК

20x30x40; 20x20x40

066 897-96-96

067 116-11-44

Щотижня три тисячі примірників газети «Волинь» доставляються на передову фронтну і в госпіталі завдяки групі компаній ТМ «Вілія».

■ Резонанс

Проінспектували хід зведення стіни голова Волинської ОВА Юрій Погуляйко і заступник керівника Офісу Президента України Кирило Тимошенко (ліворуч).

Фото з телеграм-сторінки Юрія ПОГУЛЯЙКА.

Залізобетонний паркан, колючий дріт і глибокий рів

Як виглядає стіна, яку будують на кордоні з білоруссю, повідомив на своїй сторінці в телеграм голова Волинської обласної військової адміністрації Юрій Погуляйко

Ліна ВОГОНЬ

«Зараз на Півдні наші люди зустрічають українських військових, а на Півночі кипить інша робота — тут зводять стіну на кордоні з білоруссю, — зазначив Юрій Михайлович. — Рів, насип, залізобетонний паркан з колючим дротом — це інженерні загорождення, які будують на Волині.

Таким чином вже облаштовано близько 3 км кордону, роботи тривають. Це ще не все, але подробиць розкривати не будемо. Такі ж перешкоди облаштовують і в Рівненській, і в

Житомирській областях. Зводять фортифікаційні споруди та облаштовують кордон також і в регіонах, які межують із територією росії.

Важливо, що над облаштуванням кордону системно працюють обласна влада та місцевий бізнес. Ми всі хочемо захисту, ми роби-

«Важливо, що над облаштуванням кордону системно працюють обласна влада та місцевий бізнес.»

Наші прикордонники 24/7 відстежують ситуацію, мають усе необхідне обладнання для того, щоб побачити ворога далеко в тилу.

мо все, щоб зупинити навіть гіпотетичне просування ворога.

Працюємо системно, одночасно по всій Україні!»

■ Начистоту

«Зеленський має летіти у США, як у Другу світову зробив Черчилль»

Так вважає британський військовий експерт, полковник запасу армії Його Королівської Величності короля Чарльза III Глен Грант (на фото)

Антон БОРКОВСЬКИЙ

Про це він заявив в ефірі телеканалу «Еспресо».

«Зараз настає час Зеленському їхати до Америки, і я сподіваюся, що ця теза набере широкого розголосу. Йому потрібно зустрітися з представниками конгресу, з президентом Байденом і поговорити

з ним віч-на-віч — не через Zoom, не в соціальних мережах, а саме віч-на-віч, — наголосив Глен Грант. — Черчилль колись мусив теж це зробити. Він поїхав і пробув у США місяць, намагаючись донести всі свої аргументи, як можна виграти війну. Пора Зеленському взяти з собою кількох високопоставлених осіб, поїхати в Америку і аргументовано пояснити, навіщо нам потрібні АТАСМС (американські балістичні ракети. — Ред.) і що нам необхідно в майбутньому. З цього була б велика користь, бо американська громадськість має побачити, що Зеленський — це жива людина, а не зображення з телевізора», — переконаний британський військовий експерт. ■

■ Тим часом

У Бресті зростає напруга між місцевими та армією росії

Через путінських солдатів, якими переповнені місцеві лікарні, білоруси не можуть отримати медичних послуг, повідомив Генштаб ЗСУ

Василь РОГУЦЬКИЙ

У Брестській області республіки білорусь, особливо в тих районах, де дислокуються підрозділи збройних сил РФ, суттєво зростає непорозуміння між місцевими жителями та військовими кремля. Одна з причин — максимальна зайнятість місцевих медзакладів лікуванням рашистів, які через незадовільні умови утримання в наметових містечках масово хворіють. Відтак білоруські медики змушені відмовляти у послугах своїм громадянам, які теж потребують лікування.

Якби ви, «сябри», були справді добрими сусідами, то «напруга» у вас мала б зро-

«Одна з причин напруги — максимальна зайнятість місцевих медзакладів лікуванням рашистів, які через незадовільні умови утримання в наметових містечках масово хворіють.»

стати не через хвору московську солдатню, а через те, що з вашої землі ця орда лізе в Україну і запускає смертоносні ракети по наших селах та містах. ■

■ Пряма мова

Роман БЕЗСМЕРТНИЙ, колишній посол України в білорусі, про те, чи вступають у війну білоруські війська:

Білорус Лукашенко є сателітом, і його війська керуються з генштабу РФ. У якому напрямку використають білоруські сили? Єдиний варіант — це північний наступ на Україну. Рано чи пізно це реалізують. До нього вдавалися ще 24 лютого. Диверсійно-розвідувальні групи, що увійшли на територію України, були здебільшого сформовані з білоруських громадян.

■ Пряма мова

Кирило САЗОНОВ, блогер, борець ЗСУ, вважає, що наступ з боку білорусі на Україну може розпочатися приблизно 15 грудня:

Із 15 листопада до 5 грудня до білорусі мають перекинути до 90 тисяч бійців. Таємно, в об'їзд міст, як завжди... Усього розраховують зібрати, як і планували, близько 150 тисяч особового складу... До 5 грудня заведуть основну масу, постійно їх тримати під дахами та годувати — те ще навантаження на інфраструктуру. Доукомплектування, формування та поточні питання — максимум 10 днів. Це теж із їхньої програми. Тож з 15 грудня можуть поперти до нас. Наші аналітики припускають, що трохи згодом. З огляду на любов сусідів псувати свята — на католицьке Різдво чи Новий рік. Подивимося.

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

Василь ФІЛОЗОВ — борець із міста Каменя-Каширського;
 Андрій ВАСИЛЮК — борець із села Череваха, що на Маневиччині;
 Богдан ЛАГАНОВСЬКИЙ — борець із села Брани, що на Горохівщині;
 Олександр РИЖКОВ — борець із міста Луцька;
 Сергій ОЛІШКЕВИЧ — борець із села Люб'язь, що на Любешищині;
 Анатолій МАКАРУК — борець родом із Самарів-Оріхових, проживав у селі Березники, що на Ратнівщині;
 Микола ЛАМПИКА — борець із села Паридуби, що на Старовижівщині;
 Тарас ЧАЙКА — борець родом із села Сокіл, що на Рожищенщині. Проживав на Львівщині;
 Артемій ГОЛОДЮК — борець із міста Нововолинська;
 Олександр ПОСЛОВСЬКИЙ — борець із села Гірники, що на Ратнівщині;
 Сергій ХОМІК — військовослужбовець із села Суваль на Володимирщині.

■ Все буде Україна!

Козаку із Щитиня у Херсоні скандували: «Дякуємо!»

Квітами, обіймами та гостинцями люди, які натерпілися лиха від росіян, вітали Збройні сили України. Відразу після деокупації в обласний центр прибув Герой України — командувач ОК «Південь» генерал-майор Андрій Ковальчук — уродженець села Щитинь на Любешищині. Неподалік від малої батьківщини відомого командира — рідний дім іншого захисника України — Олександра Находа, який за звільнення Херсонщини отримав нагороду з рук Президента

Аліна ВІТИНСЬКА

Херсонці зустрічали Ковальчука й українських військових з державними прапорами і скандували: «Дякуємо!». Генерал-майор Ковальчук навзаєм подякував місцевим мешканцям за витримку, стійкість і віру в ЗСУ.

А 14 листопада орден «За мужність» III ступеня з рук глави держави під час його візиту до деокупованого Херсона отримав військовослужбовець із села Велимче на Ратнів-

щині, сержант, командир відділення 35-ї окремої десантно-штурмової бригади морської піхоти Олександр Васильович Наход. Цю звістку повідомив депутат Луцької міської ради Михайло Наход.

«Надзвичайно пишаюся своїм другом і земляком, який упродовж п'яти місяців, ризикуючи життям, звільняв міста і села Миколаївщини та Херсонщини від російської навалі. Сьогодні Президент України Володимир Зеленський у Херсоні нагородив наших сміливих захис-

ників», — написав обранець Луцької громади.

«Герої серед нас! Підтримуймо їх своєю щоденною працею в тилу, волонтерською допомогою та молитвами!» — додав він.

Орден «За мужність» III ступеня (посмертно) за особисту мужність і самовіддані дії, виявлені у захисті державного суверенітету й територіальної цілісності України, та вірність військовій присязі Володимир Зеленський нагородив також воїна з Шацької громади — старшого солдата Андрія Доманського. Про це відомо з указу Президента України № 384/2022 на сайті глави держави.

Волинянин загинув 15 березня в бою з окупантами в результаті мінометного обстрілу. Захиснику було 38 років. Служив за контрактом з 2019-го. 7 липня Героя поховали в селі Світязь, де живуть його батьки. ■

■ Прямая мова**«Не пишіть, що росіяни самі пішли з Херсона»**

Найскравніші за тиждень думки і цитати

Олександр ТУРЧИНОВ, керівник штабу партії «Європейська Солідарність», боєць ЗСУ (воює на Півдні), про звільнення 11 листопада Херсона:

«У цей радісний день я хочу, щоб ми згадали всіх, хто віддав своє життя за звільнення нашої землі. Той, хто воював на Півдні, знає, як це — зариватися під вогнем в спресовану, схожу на бетон, землю. Як іти в атаку вигорілими полями, рівними, як скло, де немає де сховатись від куль і снарядів. Ця земля полита кров'ю безсмертних героїв. Їм слава і вічна пам'ять! З нами Бог і з нами буде перемога, коли останній ршист здохне або відповзе з нашої землі. Слава Україні! Героям слава!»

Джо БАЙДЕН, президент США, про те, коли війну між Україною та росією можна буде вважати закінченою:

«Я не думаю, що цей конфлікт буде вирішено, поки президент росії володимир путін не введе сили з України».

Юрій ГУДИМЕНКО, політик, боєць ЗСУ, про визволення Херсона:

«Будь ласка, не пишіть: «росіяни самі пішли з Херсона. Це неправда. росіяни не пішли самі з Київщини, не пішли самі з Сумщини, з Харківщини, з Чернігівської землі. Вони пішли, бо ми не залишили їм вибору».

Але за кожним клаптем землі, з якого вони пішли «жестом доброї волі», стоять життя бійців ЗСУ. Стоять цистерни поту волонтерів. Стоять подвиги херсонських і мелітопольських партизанів, стоїть громадянський опір тисяч людей, стоять безсонні ночі комунальників, стоять зусилля дипломатів, стоять ваші особисто піт та сльози.

Кожен звільнений метр землі — це спільний бій, який веде українська нація проти окупанта. І за кожен метр ми платимо ціну, вище за яку нема нічого. Тому — не «пішли самі». Витиснуті. Викинуті. Відсунуті. Нами з вами».

Сергій МАРЧЕНКО, блогер, про битву за Херсон:

«Це перша велика битва цієї війни, в якій ЗСУ не перехитрили, не скористалися слабкістю армії росії, а перерубали її в жорсткому позиційному силовому протистоянні. Херсон — перше місце цієї війни, де багатотисячне, чудово споряджене російське військо не змогло втримати капітальні позиції, максимально зручні для оборони».

Ця видатна військова операція буде в підручниках. Командування ЗСУ спланувало стратегічну операцію бездоганно. Збережені солдатські життя, місто взяте без руйнувань, противнику завдано значних болючих втрат. Запам'ятайте цей момент війни».

Валерій ЗАЛУЖНИЙ, Головнокомандувач ЗСУ, про витиснення російських військ із Херсона:

«За кожним так званим «жестом доброї волі» противника стоять колосальні зусилля наших військ. Так само, як ворог відходив із Києва та Харківщини, залишав острів Зміїний, ймовірний вихід із Херсона — це результат наших активних дій».

Безпосередньо на Херсонському напрямку Сили оборони України зруйнували логістичні шляхи та систему забезпечення, порушили систему управління військами противника. Тим самим не залишили ворогу іншого виходу, ніж вдатися до втечі».

Володимир ЗЕЛЕНСЬКИЙ, Президент, в інтерв'ю CNN розповів, наскільки втрати російської армії перевищують українські:

«У десять разів. Я так думаю. Приблизно. Я не можу сказати точні цифри, але різниця дуже значуща. Бо наша воєнна тактика: не втрачати людей, бо люди — важливіші».

Віталій ЧЕПИНОГА, блогер, про наші часи:

«Як понесе з України. У синєє море. Кров ворожу»... Шевченко написав «Заповіт» у Переяславі, в 1845–му... І всі ці 177 років ми думали, що він писав вірші. А він творив пророцтва, передбачення, візії... Ми його ще не знаємо...».

Олаф ШОЛЬЦ, канцлер ФРН, про те, що світ не піде на примхи путіна:

«Ми всі хочемо, щоб ця війна закінчилася і щоб став можливим мир... росія має усвідомити, що ідея продиктованого миру не спрацює і що не можна просто намалювати щось на місцевості фломастером і сказати: це тепер моє».

■ Резонанс**На передовій рашисти обстріляли броневий автомобіль від Порошенка**

«Не буду вам пояснювати, що відчув у ці перші секунди. Це знає кожен, у кого близькі на війні»

Василь КІТ

Про подробиці п'ятий Президент України написав на своїй сторінці у Facebook.

«Спочатку я побачив це фото. Вибите скло, розкурочений капот. Щільний мінометний обстріл. В машині було 14 людей. Більшість із них — мої знайомі, десантура, до яких я не раз приїжджав, і ми вже без перебільшення встигли здружитися, — зазначив Петро Порошенко. — Не буду вам пояснювати, що відчув у ці перші секунди. Це знає кожен, у кого близькі на війні».

Фото з фейсбук-сторінки Петра ПОРОШЕНКА.

Нові броньовані автомобілі італійського виробництва, які зроблені на бойовому шасі, мають посилений бронезахист.

«Ви рятували життя українським воїнам, ви круті!»

Але вони ВСІ живі і жоден навіть не потрапив у госпіталь. У такому стані наш SHIELD

ще зміг вивезти їх з-під щільного обстрілу, та жоден із хлопців не отримав серйозного поранення».

Учора я був у них. Чув із перших уст про «пригоди». Вони сміються, що після війни зможуть працювати на шиномонтажі — так часто снаряди рвуть їм

колеся. А я дивлюся на них і думаю — все було марно».

Хочу, щоб кожен із вас, хто вклався навіть гривнею в броньовики SHIELD, відчув те саме, що і я, — ви рятували життя українським воїнам, ви круті! І я вдячний всім, хто зі мною поруч у кожному нашому важливому проєкті».

■ Політика**«Духівнику путіна» ще ввижаються «нацисти» в Україні, але він уже хоче «миру»**

Фото із сайту glavcom.ua.

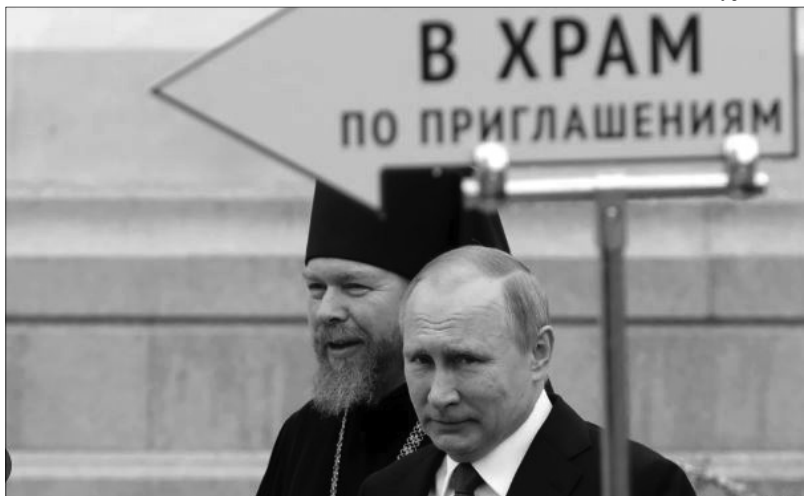
Це виглядає вкрай цинічно, якщо згадати, як російська православна церква благословляє рашистське «війнство» на убивство українців

Ольга СОКОЛОВА

Митрополит російської православної церкви Тихон, якого називають «духівником путіна», в ефірі федерального телеканалу «росія 24» заявив про те, що треба укласти мир із Києвом. «Необхідно припинити ці бої між братами — росіянами та українцями, хоча зараз українці нас братами не називають, а раніше називали... Нам потрібен мир із Божою волею. Тільки Бог може управити все це», — сказав священнослужитель.

Цитуючи ці слова митрополита, деякі ЗМІ звертають увагу на те, що протягом останніх днів російські високопоставлені чиновники п'ять разів заявляли про готовність розпочати переговори з Україною. Проте очевидним є факт, що це робиться через те, що кремлю вкрай потрібен перепочинок, аби закріпитись на захоплених територіях, зібратись із силами і знову вдарити по нашій державі. Також росія розраховує, що до перемовин Київ підштовхуватиме Захід, який, мовляв, «втомився» від підтримки України. Відтак до хору тих, хто просить про «переговори», долучили ще й російських церковників, зокрема самого «духівника путіна».

Це виглядає вкрай цинічно, коли згадати, як російська православна церква благословляє рашистське «війнство» на убивство українців. Як численні представники підрозділу рпц в Україні, який називає себе Українською пра-

Вони обоє горітимуть в пеклі: митрополит Тихон і кривавий карлик.

вославною церквою (мп), йшли і йдуть на службу до загарбників».

На щастя, українська влада дуже добре розуміє цю нехитру російську маніпуляцію з «переговорами». Як заявив Президент Володимир Зеленський, говорити із країною-агресором Україна буде тільки після того, як нашу територію покине останній російський солдат. А про те, хто є найкращим перемовником з кремлем, сказав п'ятий Президент України Петро Порошенко: «путін хоче нас убити, а ми хочемо жити. У цій ситуації найкращим учасником переговорів є солдат українських Збройних сил. Найліпшими перемовниками, які роблять мир можливим, є Збройні сили України, а найкращим інструментом для миру є «Хаймарс», — заявив він».

До речі, у цьому ж інтерв'ю митрополит Тихон, кажучи про мирну угоду, і далі патякає про «нацистів» в Україні і мріє про їхнє знищення. Народний депутат від фракції «Європейська Солідар-

ність» Микола Княжицький навів кілька тез із сказаного Тихоном про Україну: «Бойові дії в Україні стали корінним та доленосним етапом у житті російського народу та росії. путін не схожий ні на кого з його попередників в історії росії, має свій стиль управління, але якщо його з кимось порівнювати, то з Петром I, на якого він схожий рішучістю. Спецоперація путін розпочав, бо до цього були життєво важливі потреби. Те, що відбувається в Україні стосовно росіян та російської мови, — це нацизм. Перемога буде в тому, що ті паростки нацизму та ненависті, які ми бачимо, будуть знищені, і це спільна справа росії та України».

Зважаючи на це, Микола Княжицький робить цілком резонний висновок: «Україна досі не заборонила діяльність російської православної «церкви» у нашій державі — і це ганьба. Ідеологічний підрозділ армії агресора не має жодних підстав вважатися в Україні ні православними, ні церквою».

Підписуйтесь на **Telegram-канал Volyn nova**

■ Крила, обпалені війною

«Син обняв мене й тримав, а то б ударною хвилею на стіну кинуло»

Закінчення. Початок на с. 1

Катерина ЗУБЧУК

«НА ПІДЛОЗІ БУЛО БЕЗПЕЧНІШЕ СПАТИ, НІЖ У ЛІЖКУ»

Дім, у якому живе Тетяна Андріївна, стоїть на Салтівці. А це ж якраз той спальний район на околиці Харкова поблизу об'їзної дороги, з-за якої наступали війська росії, намагаючись штурмом узяти місто. Він і постраждав найбільше уже з перших днів.

— Невістка з дочками, — розповідає жінка, — виїхала в Чехію ще дев'ятого березня, хоч їхній дім трохи далі від об'їзної дороги. Вона настільки боялася за життя дітей, що в неї істерика починалася, як тільки десь бабахало. На цей час наплив пасажирів на залізницю зменшився. Можна було навіть сісти. А в перші дні людей стільки набивалося у вагон, що, як кажуть, на одній нозі доводилося стояти. Так моя знайома двадцять годин добиралася до Львова. Син Сергій залишився, хоч і звільнений від військової служби через хворобу та й має бронь, бо працює в тепломережах (він і зараз у Харкові, хоч уже в квартирі знайомих живе, бо його настільки зруйнована, що там не можна залишатися). Я скільки могла, то трималася свого житла. Бригаду, як одного дня під час бомбардування в квартирі, яка на першому поверсі, вікна повилітали, двері у ванній. Якраз був син — обняв мене й тримав, а то б ударною хвилею на стіну кинуло.

Одне слово, було дуже страшно. Але Тетяна Андріївна ще й після цього майже місяць не покидала рідної домівки. Коли були сильні вибухи, забиралася в закапелок, де навіть не дві, а три стіни захищали, й сиділа на крислі. Зморившись, сиділа й засинала. А якщо й лягала, коли стихало, то не в ліжку. А на підлогу, де почувалась безпечніше. Потім син таки забрав матір до себе вглиб Салтівки, а за якийсь час перевіз у ще дальший район.

— Справа в тому, — каже наша героїня, — що в селі Циркуни в перший день війни вже були росіяни. Якщо спочатку блокпост стояв перед нашим мікрорайоном, то невдовзі перемістився буквально до нас. Сидиш у квартирі чи в коридорі-тамбурі, де ховалися з сусідами, і чуєш кулеметну чергу. Сергій, побачивши, що залишатися тут небезпечно, завіз мене до моєї сестри. Знаючи мою натуру (що думаю, то те й говорю), він все просив, щоб я, як прийдуть росіяни, не розмовляла з ними, не дивилася нікому з них в очі. Син, відчуваючи, що я не хочу покидати Харків, обурювався: «Мамо, за що ти тримаєшся — за холодильник, телевизор?.. Про своє життя подумай». Я справді трималася за те, що було нажити впродовж багатьох літ. Бо ж тепер, коли живу на пенсію, хіба куплю щось, якщо втрачу?»

«ТУТ НАМ ДОБРЕ — І ПОБУТОВІ УМОВИ ХОРОШІ, Й МЕДИЧНИМ ОБСЛУГОВУВАННЯМ МИ ЗАБЕЗПЕЧЕНІ»

У кінці квітня Тетяна Шляхова таки вирушила з рідного міста. Вона приїхала у село Грем'яче, що на Ківерцівщині, оскільки тут живе брат її вже покійного чоловіка («ро-

Переселенка з Харкова Тетяна Шляхова зустрілася із головою Цуманської громади Анатолієм Дорошук, як із давнім знайомим.

ків п'ятдесят тому строкову службу на Волині проходив, женився тут і залишився назавсім»).

— Я покидала свій Харків з думкою, що через якийсь місяць повернуся додому. А розлука з рідним домом он як затягнулася, — каже жінка. — У Грем'ячому два місяці жила. Вже й незручно стало, бо ж запевнила рідню, що ненадовго приїхала. І от якось, коли була в Цумані, то зі мною розговорилася якась жінка, котра по розмові зрозуміла, що я з переселенців. А коли почула від мене, що я хотіла б якесь житло знайти, то й підказала, що в Цумані таким прихистком став дитячий садок. Там поселився її син, який в числі перших приїхав на Волинь. Тож наступного дня я вже була в голови громади. Анатолій Васильович без довгих моїх передмов спитав: «Хочете поселитися в нас?». А почувши мою ствердну відповідь, у телефонній розмові зразу ж вирішив це питання. Тож із 29 червня я живу в дитячому садочку. Тут нам добре — і побутові умови хороші,

«У СТІНАХ ДЕЯКИХ БУДИНКІВ СТИРЧАЛИ РАКЕТИ, ЯКІ НЕ РОЗІРВАЛИСЯ...»

Тетяна Андріївна при згадці про Харків, про те, яким покидала місто, розповідає:

— Як у страшному фільмі, в стінах деяких будинків стирчали ракети, які влучили, але не розірвалися. На вулиці можна було побачити величезні нори, які залишалися на місцях, де сапери прибирали ракету, що врізалася в землю. У моєму домі, як і в сусідніх, вікна забиті тирсоплитами, щоб якось вберегти квартири від дощу. Знаю від сина, що вцілів будинок і донині. А є ж люди, які не мають куди повертатися! Сергій телефонує мені вранці і ввечері — я мушу знати, як ніч у нього минула, день. А йому треба почути мій голос — як я тут живу? Хіба я колись думала, що опинюся на Волині?

З головою Цуманської громади Анатолієм Дорошук, який того дня теж завітав у дитячий садок, де живуть переселенці, Тетяна Андріївна розмовляла, як із давнім

«Сидиш у квартирі чи в коридорі-тамбурі, де ховалися з сусідами, і чуєш кулеметну чергу.»

й медичним обслуговуванням ми забезпечені. Оскільки хворію на діабет, то одержую безкоштовні ліки.

Правда, як розповіла Тетяна Андріївна, вона перебралася з кімнати, в якій жила із жінкою з Донеччини, — обладнала собі спальню в приміщенні роздягальні. Переселенки вирішили, що їм, у їхньому поважному віці, так буде комфортніше. А зустрічаються вони на території загального користування, коли, наприклад, готують собі їжу. Тут є плитка, холодильник.

— Я ж збиралася в дорогу з однією сумкою, в яку поклала найнеобхідніше, — розповідає Тетяна Шляхова. — Це вже тут на гуманітарці й одяг мені дали безкоштовно, відповідно до пори року, бо ж, коли покидала Харків, то ще холодно було. І постілью забезпечили. А ще різні крупки, цукор дають. Все ж моє вдома залишилося...

знайомим. Він розпитував, як їй живеться — може, є якісь питання чи побажання? Жінка дякувала йому за турботу, завдяки якій легше пережити те випробування, яке прийшло з війною.

— Таких людей зі статусом тимчасово переміщених осіб, — розповів Анатолій Васильович, — за вісім місяців було багато. У Цумані й селах громади, а їх у нас п'ятнадцять, у травні — червні проживало й вісімсот. Зараз — десь триста. Зокрема, у дитячому садку поселялося сорок чоловік. Зараз є двадцять сім. Число міняється — одні повертаються додому, коли чують, що там уже спокійніше, інші прибувають із тих регіонів, де йдуть бої.

...Ось і Тетяна Шляхова мріє про той день, коли й вона вирушить до свого Харкова. Коли знову збереться їхня родина й про все пережите згадуватимуть, як про страшний сон. ■

Погляд

Олег КРИШТОФ,
редактор відділу інтернет-новин
газети «Волинь»

«Ніде в світі Бога більше нема, тільки в кремлі»

9-й місяць війни. Тисячі вбитих і закатованих мирних українців, сотні загиблих дітей, тисячі полеглих воїнів. У центрі Києва стоїть група чоловіків, близько 25, до них гукає перехожий: «Слава Україні!». Вони мовчать і переглядаються. Ви подумайте, що це були іноземці і не зрозуміли цього привітання. На жаль, ні. Фактично всі гості нашої столиці, які приїжджають у цей час, навіть якщо не розмовляють українською, знають, як відповісти. Це наші з вами земляки. І об'єднані вони приналежністю до однієї релігійної конфесії

Тут ви мені можете заперечити: мовляв, що за дурниця, зараз навіть від беземоційних буддистів можна почути гучне «Героям слава!», тим паче від мусульман, юдеїв і численних представників різноманітних християнських церков. А тут жоден із більш як двох десятків дорослих людей не знайшовся, що сказати.

То чим особлива ця релігія? Ну от, наприклад, її послідовники вірять, що патріарх із древнього Константинополя — брехун, а той, хто благословляє наших ворогів на війну, — правдивий. Принаймні до війни про це відкрито заявляли, а зараз трохи соромляться. Вже й СБУ почала виявляти відвертих поплічників окупантів у лавах цієї церкви (звісно, йдеться про упц мп), а вони виправдовуються, що в органах влади зрадників не менше. Щодо цього аргументу, то, може, й справді викрито (!) не так багато, але ж про таку концентрацію колаборантів у жодній іншій конфесії взагалі не йдеться. Тим паче своїх симпатій до держави-агресора деякі вірняни і духовенство навіть зараз не приховують. Усі напевно чули, як мелодійно в одному з храмів Києво-Печерської лаври хористи виводили «Звон пливёт, пливёт над росією, Пробуждается матушка-русь...»

Тут логічно було б запитати: чому ж чимало українців і досі тримаються за московський патріархат? Серед вірян упц мп трапляються і воїни ЗСУ, і волонтери, і загалом хороші люди. Справа в тому, що очільники рпц монополізували Всевишнього: мовляв, Богу, який створив увесь Всесвіт, можна поклонятися тільки з благословення людей з російським паспортом і молитися треба тільки мовою, що дуже нагадує «язик» окупанта. Мені колись пояснювали, що лише в упц мп є «благодать». Ймовірно, вона передається тільки через кабінети фсб (кдб, нквд). ■

■ Пульс тижня

Суд виправдав водія, якого за вечір двічі зупиняли п'яним на блокпосту

На розгляд справи керманіч не з'явився

Сергій ВИШЕНЬКА

Ужовтні на трасі Ковель-Ратне о 23:10 поліцейські зупинили автомобіль Volkswagen Passat, водій якого був п'яним: драгер показав результат у 0,791 проміле.

Через дві години, о 01:12, цього ж керманіча правоохоронці зустріли на автодорозі Ковель-Луцьк. Чоловік знову пройшов тест на алкогольне сп'яніння — результат не змінився.

Поліцейські склали на порушника два протоколи, які згодом об'єднали в одне провадження.

Під час розгляду справи на відеозаписах з нагрудних камер копів стало відомо, що правоохоронці проігнорували одне з прохань водія: не провели повторний огляд в закладі охорони здоров'я. Тож суддя прийняв рішення визнати водія невинним у вчиненні правопорушень. ■

У Бихові ліцеїсти вторгували велику суму для ЗСУ

Такий захід у цьому селі на Любешівщині організували вже вдруге. Перший раз він відбувся влітку

Наталія МУХА

Цього разу організатором виступив місцевий ліцей. А проходив ярмарок у Будинку культури, як повідомили педагоги навчального закладу. Охочих долучитися до благодійності виявилось дуже багато. Від різної продукції, виробів, які виставили на продаж, столи гнулися. Загалом вдалося зібрати 27 тисяч гривень. Гроші будуть передані захисникам-односельцям.

Аналогічні заходи відбулися і в селах Угриничі та Судче. Там вдалося зібрати відповідно 25 720 та 33 157 гривень. ■

Понад 82 тисячі російських окупантів знищено

в Україні на ранок 15 листопада. Діє біблійний закон: «Хто до нас із мечем прийде, той від меча і загине!»

Понад 23 тисячі українців

висловили готовність прихистити у своїх родинах дітей без батьківського піклування і зареєструвалися за програмою «Дитина не сама». Про це повідомила перша леді країни Олена Зеленська.

Завтра зустрінемо разом!

«Якщо буде наступ з білорусі, візьму в руки автомат»

Закінчення. Початок на с.1

5. Нововолинський «Кронспан УА» — це для вас... особлива сторінка в біографії. Довелося докласти чимало фізичних і моральних зусиль, аби на виробничих площах колишньої бавовнопрядильної фабрики з'явилося нове сучасне підприємство з мільйонними іноземними інвестиціями. Була конкурентна боротьба, звинувачення в надзвичайній шкідливості цього заводу, але життя все спростувало. Вважаю, що був зроблений правильний крок — сучасне високотехнологічне підприємство з прогресивними системами екологічного захисту не лише створило чимало робочих місць, а й зайняло цільне місце як основний платник податків, надійний партнер у багатьох соціальних проєктах міста. А з огляду на те, що Нововолинське відділення Пенсійного фонду лише на 47 відсотків забезпечене коштами своїх підприємств, то такі виробництва мають бути на вагу золота.

6. 70 років — з вашої точки зору це... зовсім небагато. Хоча добре пам'ятаю: коли в 35-літньому віці трагічно загинув мій батько, тоді здавалося, що йому немало вже років... А коли сам дожив до таких літ, жажнувся: як можна помирати таким молодим? І зараз почувався в силі, з великим внутрішнім бажанням багато що зробити. Стараюся зайвий раз не згадувати, коли щось турбує, аби дружина не зазала: «Заглянь у паспорт...»

7. Що допомогло гідно перенести всі негаразди в особистому житті?

Напевно, підтримка сім'ї. Щодо робочих інцидентів, то спочатку моему обуренню не було меж, хотів подати в суд для компенсації матеріальних і моральних збитків. Згодом передумав, зважуючи всі «за» і «проти». Непростим психологічним моментом, а то й справжнім випробуванням стало також рішенням найстаршої доньки піти в монастир, повністю себе віддати служінню Богові. Тепер розумію, що це був її шлях, до якого вона готувалася заздалегідь, її свідомий вибір.

8. Розраду і духовні сили шукаєте в... дітях, які вирости достойними людьми, добре себе зарекомендували в професійних напрямках, які вибрали. Так склалося, що вони вже кілька років мешкають за кордоном. Тишуся двома внуками.

9. Маючи можливість жити і працювати в європейських країнах, ви не виїхали з України, тому що... Нововолинськ, Волинь, Україна — це мій дім, моя країна, де я маю бути. А якщо врахувати небезпеку, яка нависла, то цей внутрішній потяг потроюється. А ще вважаю аморальним залишати того, хто в біді. Болить душа, що гинуть на передовій молоді юнаки, дівчата — цвіт нації.

10. Воювати з озвірилим ворогом готовий за умови... якби взяли на фронт. Тільки роки вже не ті. Але якщо буде наступ з білорусі, візьму в руки автомат. Пригадую, як ще десятикласником у 1969-му під час конфлікту на острові Даманський, коли виникли напружені стосунки з Китаєм, я пішов у військкомат у Володимирі проситися в армію. Тоді воєнком сказав: «Синку, йди додому й допомагай своїй багатодітній мамі (в сім'ї було 5 дітей)».

11. Справжній друг — це... коли він погодиться віддати тобі свою нирку, а ти йому — свою. Тому таких багато не буває. А просто друзів, з якими пройшли Майдани й зараз зустрічаємося та обговорюємо поточні події, є багато.

12. Найбільше болить зараз те, що... за 30 років не змогли побудувати повноцінну незалежну Україну, з незалежними інституціями, демократичним устроєм. Не змогли викоринити корупцію, яка, що дуже ганебно, проявляється на всіх рівнях навіть у нинішній війнний час.

13. Політики, з якими пішли б у розвідку... якби мене взяли (сміється) — це генерал Валерій Залушний і політик Ігор Сметшо, яких вважаю державниками з великої літери.

14. Улюблена книга, яку перечитую не раз... «Три товариші» німецького письменника-романіста Еріха Марії Ремарка, яка співзвучна з нинішнім часом. Там дуже тонко виписано психологічний стан людини в післявоєнний період, не подоланну жаду до життя.

15. Найчастіше в Бога прошу... опіки й благоговіння для України, своєї сім'ї і всіх волянина. ■

«Сімдесят — це зовсім небагато...» — так оцінює свій нинішній ювілей Віктор Литвинук.

Спеціальний репортаж

Наповнені листям пакети повезуть на смітник... Двірники наводять чистоту у місті з 5-ї ранку!

Луцькі двірники «вбивають» осінь і не шкодують про це

Щороку активізація такого хімічного процесу, як розпад хлорофілу, робить мене трішки щасливішою. Якщо не вдавати з себе розумницю, то можна сказати, що мене тішать жовті листочки. По дорозі на роботу копаю їх ногами, найгірші підбираю... Цього достатньо, аби віддалитися від своїх проблем. Світ на кілька хвилин стає досконалим, і я радісно крокую, сворбаючи каву з паперового стаканчика. Втім, у тих сповнених романтики епізодах є один нюанс — двірники. Вони безжально метуть, заграбують, видають... У дитинстві я називала їх вбивцями осені. Спостерігала за їхньою роботою і так хотіла крикнути: «Куди ви несете мої листки?!»

Колегі подарували пані Любі на день народження вихідний, але іменинниця все одно взялася за роботу!

Ірина КРАВЧУК

«ОСІНЬ ПОЧУВАЄТЬСЯ САМОТНОЮ — ЇЇ НЕ ПОМІЧАЮТЬ»

Образом кривдників золоті пори посилюєся, коли зрозуміла, що цим займаються і мої батьки. Вони зрізали березу біля нашого подвір'я, бо її дрібнінькі листочки важко було замітати! Коли від дерева залишився тільки пеньок, я гірко плакала. Тоді здалося, що осені ніхто не бачить. Бабуся пообіцяла посадити там черешню й сказала, що зрозумію все, коли виросту. Втім, її передбачення не справдилось. Кожного ранку, коли оберемки «золота» заважають у великі чорні пакети, у мене знову виникає дитяча претензія: «Куди ви несете мої листки?!»

ПАНІ В ХУСТИНІ У ГОРОШОК НЕ СХОЖА НА «ВБИВЦЮ»

Я орендую житло в обласному центрі на проспекті Перемоги, де дуже багато каштанів. З ними і кризь шибку можна поговорити, і на лавочці у скверку. А найкраще гуляти з цими «корінними» лучанами увечері, коли опалі листя ще не прибрали. А от вранці на цій ділянці його щодня жваво зграбує якась літня жінка. Саме вона стала першою двірничкою, на яку я не змогла образитися через

«свої» листочки: її синя хустина у білій горошок зовсім не збігалася зі статусом «вбивці осені». Цей контраст мене спантелів. Трохи спостерігавши, вирішила познайомитись.

Жінка не одразу зрозуміла, що я звертаюся до неї — оглянулася навколо, а потім здивовано привіталася. Виявилось, що Любов Юрченко прибирає вулиці обласного центру вже більше 10 років. Каже, попри те, що золоті пори доводиться часто працювати у дощову погоду й від заграбування постійно болить спина, осінь дуже любить і навіть хотіла б залишити листя на деяких ділянках!

— Вчора замела, а сьогодні зонв напало. Хай би на зеленій зонв лежало, але пішла така мода, що до самої землі треба вигрібати. Коли молода була, листям з подругами кидалися, діти їх збирали... Зараз такого мало, але де-

ли. Краєвиди сіріли на очах, тож вирішила залишити пані Любу і поспілкуватися з іншими двірниками. Виявилось, що найбільше досвіду у цій справі у Світлани Іванівни: жінка підтримує чистоту у місті вже 40 років.

— Пішла на цю роботу, щоб прогудувати трьох дітей, зараз працюю заради внуків. Вставати вдосвіта було тяжко, два будильники наводила. А зараз о 5-й ранку навіть у вихідні покидаюся. Колись дуже любила осінь, а зараз на те листя нема коли дивитися. Якби можна було, не прибрали б: і нам легше, і людям приємно, — каже Світлана Іванівна.

Почувши нашу розмову, її колега Люба Шевчук, яка саме готувала до роботи своє знаряддя, сказала, що теж хотіла б залишити листя, але... не цьогоріч.

— Ця осінь не така золота, як попередні, бо війна. Зять і внук у Дніпрі, ще один родич — у Великобританії на навчаннях. Мені майже 70, але рада, що треба щодня заграбувати листя, бо якби сиділа вдома, напевно, здуріла б від новин і хвилювання... — поділилася жінка.

ПОЛЯКИ БЕРЕЖУТЬ ЛИСТЯ ДЛЯ ІЖАКІВ, А ГОРОХІВЧАНИ — ДЛЯ ФОТОСІЯ

Після спілкування з двірниками зрозуміла, що моя мрія про закиданий листям Луцьк навряд чи збудеться. Але нещодавно прочитала у мережі, що у невеличкому польському містечку Рибник опалі листя знімають лише з пішохідних доріжок, а парки не прибирають зовсім! Таким чином хочуть допомогти перезимувати іжакам і зайчакам.

Стало цікаво, чи можливо запровадити подібне у нашій області. Вирішила запитати про це у міського голови рідного мені Горохова Віктора Годика. Виявилось, що очільник громади теж шанувальник осені, тож розпорядження про прибирання ділянок дає поступово.

— Центральні вулиці прибираємо повністю, бо листя красиве певний період часу, а потім розкладається... Велика подка двірникам, у них непростя робота. А в парках, звісно, залишаємо. Але не тільки для іжаків, а й для містян, що очільник громади теж шанувальник осені, тож розпорядження про прибирання ділянок дає поступово.

— Центральні вулиці прибираємо повністю, бо листя красиве певний період часу, а потім розкладається... Велика подка двірникам, у них непростя робота. А в парках, звісно, залишаємо. Але не тільки для іжаків, а й для містян, що очільник громади теж шанувальник осені, тож розпорядження про прибирання ділянок дає поступово.

— Центральні вулиці прибираємо повністю, бо листя красиве певний період часу, а потім розкладається... Велика подка двірникам, у них непростя робота. А в парках, звісно, залишаємо. Але не тільки для іжаків, а й для містян, що очільник громади теж шанувальник осені, тож розпорядження про прибирання ділянок дає поступово.

Чемпіонат світу з футболу-2022

Чемпіонат світу-2022 пройде в Катарі з 20 листопада до 18 грудня 2022 року. Це буде 22-й Мундіаль з футболу ФІФА. Причому, вперше в історії турнір відбудеться на Близькому Сході, і вперше він пройде восени й взимку

32 збірні, які подолали відбірковий турнір, розподілено на 8 груп. До 1/8 фіналу виходять команди, які посідають перші дві сходинки в турнірній таблиці своєї групи. Фінальний матч заплановано на 18 грудня. Він відбудеться на Національному стадіоні у Лусаїлі, що вміщує 80 тисяч глядачів.

Зазначимо, що це буде останній Чемпіонат світу з 32 командами — вже на наступному Мундіалі у фінальній частині будуть грати 48 збірних.

Календар турніру

ГРУПОВИЙ ЕТАП

ТУР 1

НЕДІЛЯ, 20 ЛИСТОПАДА

: 18:00 Катар — Еквадор (Група А)

ПОНЕДІЛОК, 21 ЛИСТОПАДА

: 15:00 Англія — Іран (В)
: 18:00 Сенегал — Нідерланди (А)
: 21:00 США — Уельс (В)

ВІТРОРОК, 22 ЛИСТОПАДА

: 12:00 Аргентина — Сауд Аравія (С)
: 15:00 Данія — Туніс (Д)
: 18:00 Мексика — Польща (С)
: 21:00 Франція — Австралія (Д)

СЕРЕДА, 23 ЛИСТОПАДА

: 12:00 Марокко — Хорватія (F)
: 15:00 Німеччина — Японія (E)
: 18:00 Іспанія — Коста-Рика (E)
: 21:00 Бельгія — Канада (F)

ЧЕТВЕР, 24 ЛИСТОПАДА

: 12:00 Швейцарія — Камерун (G)
: 15:00 Катар — Сенегал (H)
: 18:00 Португалія — Гана (H)
: 21:00 Бразилія — Сербія (G)

ТУР 2

П'ЯТНИЦЯ, 25 ЛИСТОПАДА

: 12:00 Уельс — Іран (В)
: 15:00 Катар — Сенегал (А)
: 18:00 Нідерланди — Еквадор (А)
: 21:00 Англія — США (В)

СУБОТА, 26 ЛИСТОПАДА

: 12:00 Туніс — Австралія (D)
: 15:00 Польща — Сауд Аравія (С)
: 18:00 Франція — Данія (D)
: 21:00 Аргентина — Мексика (С)

НЕДІЛЯ, 27 ЛИСТОПАДА

: 12:00 Японія — Коста-Рика (E)
: 15:00 Бельгія — Марокко (F)
: 18:00 Хорватія — Канада (F)
: 21:00 Іспанія — Німеччина (E)

ПОНЕДІЛОК, 28 ЛИСТОПАДА

: 12:00 Камерун — Сербія (G)
: 15:00 Пд. Корея — Гана (H)
: 18:00 Бразилія — Швейцарія (G)
: 21:00 Португалія — Уругвай (H)

ТУР 3

ВІТРОРОК, 29 ЛИСТОПАДА

: 17:00 Еквадор — Сенегал (А)
: 17:00 Нідерланди — Катар (А)
: 21:00 Іран — США (В)
: 21:00 Уельс — Англія (В)

СЕРЕДА, 30 ЛИСТОПАДА

: 17:00 Туніс — Франція (D)
: 17:00 Австралія — Данія (D)
: 21:00 Польща — Аргентина (С)
: 21:00 Сауд Аравія — Мексика (С)

ЧЕТВЕР, 1 ГРУДНЯ

: 17:00 Хорватія — Бельгія (F)
: 17:00 Канада — Марокко (F)
: 21:00 Японія — Іспанія (E)
: 21:00 Коста-Рика — Німеччина (E)

П'ЯТНИЦЯ, 2 ГРУДНЯ

: 17:00 Пд. Корея — Португалія (H)
: 17:00 Гана — Уругвай (H)
: 21:00 Сербія — Швейцарія (G)
: 21:00 Камерун — Бразилія (G)

1/8 ФІНАЛУ

СУБОТА, 3 ГРУДНЯ

: 17:00 1 місце А — 2 місце В (матч 49)
: 21:00 1 місце С — 2 місце D (матч 50)

НЕДІЛЯ, 4 ГРУДНЯ

: 17:00 1 місце D — 2 місце С (матч 52)
: 21:00 1 місце В — 2 місце А (матч 51)

ПОНЕДІЛОК, 5 ГРУДНЯ

: 17:00 1 місце Е — 2 місце F (матч 53)
: 21:00 1-е місце G — 2-е місце H (матч 54)

ВІТРОРОК, 6 ГРУДНЯ

: 17:00 1 місце F — 2 місце Е (матч 55)
: 21:00 1 місце H — 2 місце G (матч 56)

1/4 ФІНАЛУ

П'ЯТНИЦЯ, 9 ГРУДНЯ

: 17:00 Переможець 53 — Переможець 54 (матч 58)
: 21:00 Переможець 49 — Переможець 50 (матч 57)

СУБОТА, 10 ГРУДНЯ

: 17:00 Переможець 55 — Переможець 56 (матч 60)
: 21:00 Переможець 51 — Переможець 52 (матч 59)

1/2 ФІНАЛУ

ВІТРОРОК, 13 ГРУДНЯ

: 21:00 Переможець 57 — Переможець 58 (матч 61)

СЕРЕДА, 14 ГРУДНЯ

: 21:00 Переможець 59 — Переможець 60 (матч 62)

МАТЧ ЗА ТРЕТЄ МІСЦЕ

СУБОТА, 17 ГРУДНЯ

: 18:00 Переможені 61 — Переможені 62

ФІНАЛ

НЕДІЛЯ, 18 ГРУДНЯ

: 18:00 Переможець 61 — Переможець 62.

Матчі ЧС-2022 в Україні транслюватимуть телеканали Суспільне (покаже у прямому ефірі 46 із 64 ігор) і платний сервіс MEGOGO, який транслюватиме всі поєдинки.

ГРУПА А:		Рахунки		І	В	Н	П	З:П	О	Місце
№	Збірна									
1.	Катар									
2.	Еквадор									
3.	Сенегал									
4.	Нідерланди									

ГРУПА В:		Рахунки		І	В	Н	П	З:П	О	Місце
№	Збірна									
1.	Англія									
2.	Іран									
3.	США									
4.	Уельс									

ГРУПА С:		Рахунки		І	В	Н	П	З:П	О	Місце
№	Збірна									
1.	Аргентина									
2.	Сауд Аравія									
3.	Мексика									
4.	Польща									

ГРУПА Д:		Рахунки		І	В	Н	П	З:П	О	Місце
№	Збірна									
1.	Франція									
2.	Австралія									
3.	Данія									
4.	Туніс									

ГРУПА Е:		Рахунки		І	В	Н	П	З:П	О	Місце
№	Збірна									
1.	Іспанія									
2.	Коста-Рика									
3.	Німеччина									
4.	Японія									

ГРУПА F:		Рахунки		І	В	Н	П	З:П	О	Місце
№	Збірна									
1.	Бельгія									
2.	Канада									
3.	Марокко									
4.	Хорватія									

ГРУПА G:		Рахунки		І	В	Н	П	З:П	О	Місце
№	Збірна									
1.	Бразилія									
2.	Сербія									
3.	Швейцарія									
4.	Камерун									

ГРУПА H:		Рахунки		І	В	Н	П	З:П	О	Місце
№	Збірна									
1.	Португалія									
2.	Гана									
3.	Уругвай									
4.	Пд. Корея									

Чемпіонами світу з футболу ставали:

- 5 разів — Бразилія – 1958, 1962, 1970, 1994, 2002
- 4 рази – Німеччина – 1954, 1974, 1990, 2014
- 4 рази – Італія – 1934, 1938, 1982, 2006
- 2 рази – Аргентина – 1978, 1986
- 2 рази – Франція – 1998, 2018
- 2 рази – Уругвай – 1930, 1950
- 1 раз – Англія – 1966
- 1 раз – Іспанія – 2010

Кубок світу, за який змагатимуться 32 збірні, виготовлено з 18-каратного золота з базою з двох шарів малякту.

Оперативно про всі матчі – на сайті volyn.com.ua.

Оле, але, але, але!

Зробив ставку на своїх

Легендарний 82-річний Пеле (на фото) спрогнозував переможця ЧС-2022

«Не може дочекатися моменту, коли наша команда вийде на поле. Ви можете вважати мене самовпевненим, але я відчував, що ми знову побачимо перемогу Бразилії», — зробив доволі впевнений прогноз Едсон Арантіс ду Насіменту (таке справжнє прізвище легенди) на майбутнього переможця Мундіалю в Катарі.

Цікаво, що саме Пеле залишається єдиним футболістом планети, якому тричі підкорювалось звання чемпіона світу. Було це у 1958, 1962 та 1970 роках.

До речі, легенда футболу закляканим путіна припинити війну в Україні. «Нема ніякого аргументу, який міг би виправдати це насильство. Це — жаклиний конфлікт, який не приносить нічого, окрім болю, смерті

останньої зустрічі в Москві у 2017 році, пане путін», — наголосив Пеле. ■

Попри легендарний статус Ліонеля Мессі і Кріштіану Роналду, саме Пеле називають Королем футболу.

Погода**Опале листя
покриється
іскристою ковдрою**

Найближчими днями на Волині гостюватиме зима. Подекуди температура повітря опуститься до 6 градусів морозу! Настав час відпускати осінню романтику і діставати з шаф теплі куртки

За прогнозами синоптиків Волинського гідрометцентру, 18 листопада буде хмарно, без опадів. Вітер східний, 4–8 м/с. Температура повітря вночі становитиме 5 градусів морозу, вдень – мінус 2. За багаторічними спостереженнями, найтепліше цього дня було у 2002-му – плюс 14, а найхолодніше – 1985-го – 7,5 градуса нижче нуля.

19-го протягом усього дня небо вкриватимуть хмари, без опадів. Вітер західний, 5–10 м/с. Температура вночі – мінус 6 градусів, удень – близько нуля.

20-го утримається хмарна погода, дощів не прогнозують. Вітер східний, 4–8 м/с. Температура вночі – 6 градусів нижче нуля, вдень – мінус 1.

У Рівному 18 листопада буде хмарно, без опадів. Температура вночі – мінус 5 градусів, удень – 2 градуса нижче нуля.

19-го буде хмарно, дощів не передбачують. Температура вночі – близько 6 градусів нижче нуля, вдень – плюс 1 градус.

20-го протягом усього дня небо вкриватимуть хмари, без опадів. Температура вночі – 7 градусів морозу, удень – 1 градус нижче нуля. ■

Все для фронту, все для Перемоги!**«Хай про мене напишуть у газеті»**

Таке прохання висловила волинянка Надія Кульба з Кульчина, яка у свої 81 підтримує воїнів ЗСУ, піклуючись, аби їм там, на фронті, в холодну пору було тепло. Жінка сплела для військових понад дві сотні пар шкарпеток. 150 – поїхали на передову торік, 70 – нещодавно передала волонтерці Анастасії Рудик, яка й переказала нам побажання волинянки про публікацію в газеті

Аліна ВІТИНСЬКА

Попри поважний вік і підкошене важкою працею в молодості здоров'я, жінка не сидить на місці. Пані Надія має хворі ноги, тож поратися по господарству уже не в силі, а бути корисною ще так хоче. Аби не маялися без діла, волинянка використала свої навички з в'язання. Спочатку робила це для себе, родини, онуків, сусідів. Три роки тому почала плести для солдатів. Розповідає, що якось побачила сюжет по телевізору, в якому показали, як мерзнуть воїни, відтоді й узялась до справи. Передає шкарпетки захисникам через волонтерів, які, до слова, в захваті від якості виробів. Ба більше, свої навички пенсіо-

Надія Григорівна запевнила, що поки будуть нитки – помирати не збирається, в'язатиме шкарпетки для захисників аж до Перемоги!

нерка постійно вдосконалює, стараючись, аби було не лише добротно, а й красиво. Нитки приносять сусіди та небайдужі мешканці громади. Спочатку,

«Звикла до праці і без діла сидіти до цих пір не може.»

каже, розпускала плетений старий одяг, але робити це стало дедалі важче, бо ж підводить нині зір. Загалом завдяки майс-

терності Надії Григорівни зігріті ноги у понад 250 захисників. А від цього й бабусі на душі тепліше. До свята Миколая пані Надія знову готує в'язані подарунки для захисників і захисниць.

Анастасія Рудик, яка розповіла нам про Надію Григорівну, волонтерить п'ятий рік, допомагаючи людям поважного віку. Їй про працювати краянку розказала сусідка з Кульчина, пані Олена, яка попросила забрати передачу для захисників. Перед поїздом в село волонтерка спитала, яких гостинців привез-

ти бабусі, а та попросила лиш приїхати і 20 хвилин поспілкуватися з нею. А під час розмови з волонтеркою озвучила свою маленьку мрію – публікацію в газеті з фото.

Останні 5 літ Надія Григорівна живе з дочкою під Луцьком у Кульчині. А народилася в селі Залужне на Локачинщині. 32 роки пропрацювала в місцевому колгоспі. З чоловіком збудували дім, народили й виховали трьох дітей. Жили щасливо, мали велике господарство. Чоловік помер 25 літ тому, згодом пішли з життя двоє синів. Важка праця змолоду підкосила здоров'я пані Надії, але енергії у неї не відібрала. Звикла до праці і без діла сидіти до цих пір не може.

«Відчувається бойовий характер, напевно, в силу життєвих обставин він став таким», – каже після спілкування з бабусею волонтерка Анастасія. А ще пані Надія бідкається тепер через нинішні події, шкодує «дітей», які захищають Україну, знає, що багато гинуть. Каже: «Мені вже лишилось небагато, а їм би ще жити». Найбільше бажання волинянки – мир. Запевнила, поки будуть нитки, вмирати не збирається. Це заняття її тримає і додає сил, бо ж відчуває себе потрібною, допомагаючи захисникам. ■

Актуально**Планета має шанс вижити, якщо її береться рятувати «Благотворче суспільство»**

Процеси, які відбуваються зсередини Землі, наближають людство до загибелі. Про них у минулому номері газети «Волинь» розповідалося в публікації «Наша планета доживає останні роки?». Викладені в статті факти є тезами спеціальної Доповіді, яку цього року 15 жовтня оприлюднила міжнародна організація «Ротарі Інтернешнл» – товариство бізнесменів та людей різних професій усього світу, які об'єдналися для гуманітарного служіння, для зміцнення доброї волі і миру на Землі. На жаль, ще далеко не всі усвідомлюють серйозність кліматичної катастрофи, яку наближає до нас кожен день. Якщо нічого не робитимемо до 2028 року, то в 2036-му не буде ні Землі, ні нас

Володимир ЛИНЧУК

Нам усім потрібно діяти зараз, щоб завтра не стало пізно.

них, веде за собою в пірву всіх простих смертних. Бо тим часом ядро Землі, кажучи не науковими – простими словами, стає схожим на чайник, який уже закипає настільки, що умовна «кришка» на ньому починає деренчати. На такий непевний поверхні, яку з кожним роком все частіше збудують землетруси, повені й пожежі, ми наближаємося в космосі до зони підвищеного випромінювання, досі не вивченого потоку космічної енергії.

Проти цих фактів немає доказів, як і протистоянь. Вчені, які могли б винайти їх, працюють у закритих лабораторіях над новою зброєю.

**СПОЖИВАЦЬКИЙ ФОРМАТ
ЗАЙШОВ У ГЛУХИЙ КУТ**

«Земля – наш спільний дім, і негарзди цього дому – спільні. Сьогодні у світі все настільки взаємопов'язано, що жодна держава не здатна подолати наявні глобальні проблеми самотужки. Щоб знайти шляхи вирішення, потрібно об'єднати весь потенціал людства заради однієї-єдиної мети, заради самого життя», – такою бачить свою місію «Благотворче суспільство» – проект всього людства, який дає можливість врятувати цивілізацію і в найкоротші терміни мирним шляхом вивести її на новий щабель еволюційного розвитку.

«Щоб знайти шляхи вирішення, потрібно об'єднати весь потенціал людства заради однієї-єдиної мети, заради самого життя.»

Але ми самі переключили відповідальність за те, що відбувається, на політиків і на різні міжнародні організації. Ми наївно досі вважаємо, що вони все за нас зроблять. Нам давно пора зрозуміти і прийняти той факт, що ми всі несемо відповідальність за те, що відбувається. Нам усім потрібно діяти зараз, щоб завтра не стало пізно, тому новий благотворчий формат суспільства є життєво важливим.

Щоб дізнатися про цю спільноту більше, пропонуємо звернутися до сайту <https://creativesociety.com/uk>. Аби зберегти планету та жити в мирі й щасті, потрібно зовсім небагато: приєднатися до спільноти; розповісти про неї друзям і проголосувати за неї, коли для цього настане час. Пам'ятаймо: щоб врятувати світ, а в ньому – нашу Україну, маємо лише 5 років! ■

«ПРО БЛАГОТВОРЧЕ ЖИТТЯ ГОВОРИЛИ ЩЕ ІСУС ХРИСТОС І МУХАМЕД»

Так кажуть дослідники, які пропонують щасливе життя в цьому проєкті світового масштабу. Його вже називають народним, до нього ставляться дипломатично і поступово дають йому дорогу, але як тільки він стане масовим, неодмінно зіткнеться із супротивом тих, хто зараз керує світом.

Та що поганого в тому, що в благотворчому суспільстві всі матимуть владу, доступ до нових технологій, можливість відкрито висловлювати власну думку? Кожній людині надаватиметься безумовний базовий дохід у розмірі 10 000 доларів США на місяць на даний момент, робота 4 години на добу 4 дні на тиждень, безкоштовна якісна медицина, гарантована виплата при народженні та подальша підтримка дитини до 18 років, безкоштовне навчання у будь-якому куточку світу, єдина система безпеки, оплачувана відпустка два місяці на рік; безкоштовні подорожі по всьому світу, безпальні генератори (БПГ), просторе безкоштовне житло – мінімум 60 кв.м на людину за правом народження...

Сади Перемоги

Фото Ігоря ЛІСОВОГО.

Мине кілька років – і люди насолоджуватимуться плодами посаджених у нинішні тривожні дні дерев. Це будуть яблука великої української Перемоги!

«Чому маємо їсти закордонні яблука, коли можемо виростити свої?»

Не по-осінньому сонячної листопадової днини керівник фермерського господарства «Дари Волині», що в селі Грибовиця Володимирського району, Юрій Єлева заклав другий сад із 22 тисяч саджанців

Алла ЛІСОВА

Коли прибули на поле, робота вже кипіла. Нововолинці, грибовичани, мешканці інших сіл активно працювали городниками, чітко дотримуючись вимог агротехніки.

– Зараз дуже сприятливі дні для посадки саджанців яблуньок, – розповів Юрій Єлева. – Якщо морози нас обминатимуть ще місяць, то саджанці добре приживуться.

Попередній сад із 30 тисяч дерев закладався майже десять років тому. Зараз господарство вийшло на проектну потужність за врожайністю. А перед цим, як пригадає Юрій Володимирович, у нього – успішного інженера-металурга, політика – пробудилося глибинне почуття любові до землі і спонукало повернутися до роботи на ній. Пригадалося, як із батьком у дитинстві садили яблуні, як тато вчив прищеплювати дерева. Поставив собі запитання: «А чим я буду займатися, коли матиму 60, 70, 80 років?». Рішення з'явилося спонтанно, коли подумав: «А чому маємо їсти закордонні яблука, якщо можемо вирощувати свої?»

У рідному селі взявся за садівництво. Перелопатив гори спеціалізованої літератури, відвідав чимало семінарів, цікавився новинками з інтернету, навів контакти з вітчизняними та іноземними фахівцями.

Сформував сімейну «команду»: дружина Ірина та донька Марина, нині депутат Нововолинської міської ради. Налагоджували ринки збуту. Першими дегустаторами щороку, звісно, стають його численні земляки. І покуштувати пахучі плоди можуть усі охочі не лише в мережі магазинів «Рідний край» та «Для Вас» нововолинців Юрія Сиротюка та Віталія Бадзюня, а й по всій Україні.

– Я довго думав, чи закладати новий сад під час війни, – ділився своїми попередніми сумнівами до-

«Садити треба, аби люди відчували, що ми не опускаємо рук, що ми єдині і рухаємося до Перемоги.»

рогою до місця посадки дерев Юрій Володимирович. – Зрештою вирішив: садити треба, аби люди відчували, що ми не опускаємо рук, що ми єдині і рухаємося до Перемоги.

Цього погожого дня мали можливість посадити «свої» дерева усі, хто прибув на це по-справжньому душевне дійство: депутати обласної та міської рад Юрій Сиротюк, Віта-

Долучилася до садівництва і журналістка газети «Волинь».

лій Бадзюнь, грибовицька староста Інна Степук, місцевий фермер Андрій Міндзя, журналістка газети «Волинь» Алла Лісова.

Отець Михайло Нідзельський здійснив чин освячення землі, саджанців, поблагословив добру справу молитвами, побажав щедрих урожаїв. Він зазначив, що саме тут можна відчуті справжнє блаженство, коли квітне величезна кількість дерев, коли очікуєш їхніх плодів.

Нововолинський міський голова Борис Карпус щиро подякував Юрію Єлеві за гарний приклад самовідданої праці для розвитку малого і середнього бізнесу, зазначив, що це вагомий внесок у продовольчу безпеку країни, особливо у такий складний воєнний час. Своє іменне дерево посадив і очільник Нововолинської територіальної громади.

Віриться, що наступного року ці яблуньки рясно завітують. І це будуть світлі, переможені дні.

РЕКЛАМА

ПРОДАЮ ПИЛОМАТЕРІАЛИ
(є у наявності, а також на замовлення):
балки, крокви, дошки обрізні та необрізні, рейки монтажні. Вироби з дерева на замовлення (туалети, алькованки, та інше). Доставка.
Тел.: 0991813332, 0976492371.

КОНЦЕНТРАТИ ТА ПРЕМІКСИ ТМ «ПУРІНА»
«Більше корму – більше ваги!»
Фірма реалізує
КОМБІКОРМ ТМ «Пуріна» 50+5 кг в подарунок!
для всіх видів тварин та птиці: Акція діє до 30.11.2022 р.
– концентрати, премікси (ДБМВ старт, гроуер, фініш);
– корми та премікси для курей несучок.
Також є у наявності: засоби для дезінфекції приміщень; трукта для мишей, щурів, тарганів; лампи, годівниці, поїлки; сухе молоко, жом; живі товари (бройлер добовий); корм для котів і собак та засоби догляду за ними.
Пропонуємо продукти харчування: цукор, борошно, олія, крупи, макаронні вироби.
Тел.: 067 362 95 32, 066 408 77 76 (Людмила); 067 634 83 34, 050 488 77 71 (Наталія); 067 119 53 13, 099 627 88 55 (Світлана).

ЯК Я ДОЖИВ ДО 100 РОКІВ

Доброго дня! Мене звати Василь, мені 101 рік. Хочу поділитись, як не хворіти й довго жити.

Був далекий 1995 рік. Мій друг тоді мав великі проблеми зі здоров'ям: гіпертонія, болі в суглобах, діабет, тобто багато чого боліло, як і в багатьох людей. На той час йому було 63 роки. Він пив різні пігулки, витрачав на них чимало грошей. На деякий час йому ставало краще, а потім усе повторювалося. Якось прийшов він до мене, такий увесь у піднесеному настрої, в руках тримав книгу академіка Болотова. Потім розповів, що їде до нього на прийом, і запросив мене з собою. Я приєднався. І це був переломний момент у моєму житті. Досі дякую Богові за це.

Борис Васильович Болотов розповів, що всі наші хвороби — це наслідок порушення кислотно-лужного балансу в організмі: з часом шлункового соку стає менше, їжа перетравлюється гірше, гниє і отруює організм. Як цьому запобігти – пити бальзам, який він винайшов і виготовив власноруч. Дія його доволі проста: бальзам повністю повторює шлунковий сік. При вживанні організм очищується, зникають майже всі захворювання.

Вже через три дні після зустрічі з академіком, мій друг реально стрибав від щастя. Розповів, що в нього зникла тяжкість у шлунку, печія не турбує, з'явилася легкість у тілі. Минув ще місяць, і в нього нормалізувалися тиск та рівень цукру в крові.

Я ж, дивлячись на це все, і сам почав приймати бальзам. І моє життя набрало нових сенсів. Адже хвороби згубно впливають на нас, ми бачимо світ навкруги сірим і непривітним, а коли ти почуваєшся здоровим і сильним, життя стає щасливим і яскравим. Будьте здорові й щасливі! І не прогайте свій шанс!

поштові витрати сплачує отримувач

УВАГА! Кожному замовнику — брошура Б. Болотова У ПОДАРУНОК.

500 ml	250 ml
540 грн.	360 грн.

замовляйте телефонами: (050) 271-28-88
або ЗАПИТУЙТЕ В АПТЕКАХ СВОГО МІСТА! (067) 794-25-27

НЕ Є ЛІКАРСЬКИМ ЗАСОБОМ. ПЕРЕД ВЖИВАННЯМ ПРОКОНСУЛЬТУЙТЕСЯ З ЛІКАРЕМ.

ОГОЛОШЕННЯ
ТзОВ «ВОЛИНЬКИСЕНЬ ЛХЗ»
(43010, Волинська обл., м. Луцьк, вул. Кременецька, 31)
оголошує про наміри
отримання дозволу на викиди забруднювальних речовин від стаціонарних джерел об'єкта (адміністративне приміщення) за адресою: м. Луцьк, вул. Теремнівська, 29а

Діяльність підприємства пов'язана із реалізацією промислових газів (вуглекислий газ, кисень, аргон). Теплозабезпечення приміщення забезпечується котлом типу «MARTEN», номінальною потужністю 22 кВт. В якості палива використовується тверде паливо (дрова і торфобрикет). У зв'язку зі встановленням твердопаливного котла вносяться зміни в існуючий дозвіл на викиди №710100000-582 від 04.12.2019 р.

Процес супроводжується викидом в атмосферне повітря продуктів спалювання палива: **дров:** речовини у вигляді твердих суспендованих частинок – 0,003 т/рік, діоксид азоту – 0,004 т/рік, оксиду діазоту – 0,001 т/рік, оксид вуглецю – 0,185 т/рік, вуглецю діоксид – 26,7 т/рік, метан – 0,0013 т/рік, НМЛОС – 0,012 т/рік; **торфобрикету:** речовини у вигляді твердих суспендованих частинок – 0,01 т/рік, діоксид азоту – 0,01 т/рік, оксид вуглецю – 0,14 т/рік, вуглецю діоксид – 32,95 т/рік, НМЛОС – 0,012 т/рік, сірчистий ангідрид – 0,01 т/рік.

В результаті розрахунків концентрацій, визначених на основі розрахункових та фактичних потужностей викиду, встановлено, що в приземному шарі атмосферного повітря в межах впливу об'єкта, концентрації забруднювальних речовин не перевищують гігієнічних нормативів. Якість атмосферного повітря відповідає гранично допустимому вмісту забруднювальних речовин, при якому відсутній негативний вплив на здоров'я людини та на стан навколишнього природного середовища.

Рівень ризику планової діяльності для здоров'я населення – припустимий, рівень соціального ризику визначається як прийнятний.

Із зауваженнями та пропозиціями звертатись в Управління екології та природних ресурсів Волинської ОДА за адресою: Київський майдан, 9, м. Луцьк, 43027, протягом місяця від дня опублікування резюме.

ТзОВ фірма «Продтехопторг ЛТД»
(43010, Волинська обл., м. Луцьк, вул. Кременецька, 31)
оголошує про наміри отримання дозволу на викиди забруднювальних речовин від стаціонарних джерел об'єкта (адміністративні приміщення)

Діяльність підприємства пов'язана з орендою та управлінням власною і орендованою нерухомістю.

Майданчик № 1 - м. Луцьк, вул. Кременецька, 31
Обігрів приміщення забезпечується котлом типу «Demrad Solitech Plus 5F, номінальною потужністю 30 квт. В якості палива використовується тверде паливо. У зв'язку із використанням торфобрикету вносяться зміни в існуючий дозвіл на викиди № 710100000-581 від 04.12.2019 р.

Забруднювачами повітряного середовища на території майданчика є викиди продуктів спалювання палива. Процес супроводжується викидом в атмосферне повітря:

при спалюванні дров: речовини у вигляді твердих суспендованих частинок – 0,004 т/рік, діоксид азоту – 0,004 т/рік, оксиду діазоту – 0,0014 т/рік, оксид вуглецю – 0,217 т/рік, вуглецю діоксид – 36,791 т/рік, метан – 0,002 т/рік, НМЛОС – 0,016 т/рік;

при спалюванні торфобрикету: речовини у вигляді твердих суспендованих частинок – 0,005 т/рік, діоксид азоту – 0,006 т/рік, сірчистий ангідрид – 0,003 т/рік, оксид вуглецю – 0,12 т/рік, вуглецю діоксид – 29 т/рік, НМЛОС – 0,01 т/рік.

Майданчик № 2 - м. Луцьк, вул. Теремнівська, 29 б
Обігрів приміщення забезпечується твердопаливним котлом типу «MARTEN», номінальною потужністю 22 квт. В якості палива використовується тверде паливо (дрова і торфобрикет). У зв'язку із встановленням твердопаливного котла вносяться зміни в існуючий дозвіл на викиди № 710100000-580 від 04.12.2019 р.

Забруднювачами повітряного середовища на території майданчика є викиди продуктів спалювання твердого палива. Процес супроводжується викидом в атмосферне повітря:

при спалюванні дров: речовини у вигляді твердих суспендованих частинок – 0,004 т/рік, діоксид азоту – 0,0034 т/рік, оксиду діазоту – 0,001 т/рік, оксид вуглецю – 0,1884 т/рік, вуглецю діоксид – 26,7 т/рік, метан – 0,0013 т/рік, НМЛОС – 0,012 т/рік;

при спалюванні торфобрикету: речовини у вигляді твердих суспендованих частинок – 0,005 т/рік, діоксид азоту – 0,006 т/рік, сірчистий ангідрид – 0,005 т/рік, оксид вуглецю – 0,12 т/рік, вуглецю діоксид – 29 т/рік, НМЛОС – 0,01 т/рік.

У результаті розрахунків концентрацій, визначених на основі розрахункових та фактичних потужностей викиду, встановлено, що в приземному шарі атмосферного повітря в межах впливу об'єкта, концентрації забруднювальних речовин не перевищують гігієнічних нормативів. Якість атмосферного повітря відповідає гранично допустимому вмісту забруднювальних речовин, при якому відсутній негативний вплив на здоров'я людини та на стан навколишнього природного середовища.

Рівень ризику планової діяльності для здоров'я населення – припустимий, рівень соціального ризику визначається як прийнятний.

Із зауваженнями та пропозиціями звертатись в Управління екології та природних ресурсів Волинської ОДА за адресою: Київський майдан, 9, м. Луцьк, 43027, протягом місяця від дня опублікування резюме.

ВСЕ ДЛЯ ОПАЛЕННЯ!
МОНТАЖ
ТА ОБСЛУГОВУВАННЯ.
Тел.: 0663077303, 0961126064.

Небайдужі серця

У сценарій вклали душу і талант учителі-словесники (зліва направо): Євгенія Зубко, Ася Янюк, Наталія Новосад, Марія Голод і головна освітянка Горохівщини та засновниця фестивалю Софія Пилип'юк (в центрі).

Нагорода від Віктора Годика отцю Андрієві Сидору – за щирі українську молитву.

Фото із Facebook-сторінки Андрія СИДОРА.

Були на цій церемонії й особливі, найкращі подарунки — книги: від Віктора Годика — письменників-класиків, від Софії Пилип'юк — новий «Український правопис». За словами пані Софії, це академічне видання управління освіти невдовзі вручить усім колегам-україністам громади.

А в соціальних мережах своє захоплення мудрим рішенням ініціаторів фестивалю хтось геніально висловився фразою: «Як давно на цій сцені не вручали книг! Саме книг!».

«ХЛОПЦІ — СИЛА, ДІВЧАТА — КРИЛА...»

Учасниками концертної програми були учні горохівських ліцеїв №1 і №2, Мирненського ліцею, Ощівської гімназії й вихованці Будинку дитячої та юнацької творчості. Дорослі і діти підготували зворушливі флешмоби, музичні номери. Патріотичних пісень не переспівували — склали власні тексти, в яких висловили мрії про мир, славу ЗСУ на, скажімо, музику відомої «Ой у лузі червона калина похилилася...» ще й придумали воєнну абетку «Вау!». Сцена раз у раз розцвітала синьо-жовтими кольорами в квітах і прапорах... А тим часом вчителі-ведучі Майя

«Я подолаю тебе, враже, рідним словом»

На Горохівщині відбувся фестиваль, який об'єднав у потужний фронт усіх, хто розуміє: рідне слово сьогодні — це теж зброя, а мовою ворога розмовляти гріх. Ідея започаткувати це дійство розквітла з любові до рідної мови й з ненависті до рашистів у серці начальниці відділу освіти Горохівської міської ради і вчительки від Бога Софії Пилип'юк. Задум головної освітянки дуже сподобався не лише її колегам, а й усім, хто мріє досконало володіти українською. Горохівський міський голова Віктор Годик вважає, що цей фестиваль повинен стати традиційним

Волинь і Україна, — з цими словами Віктор Годик нагородив грамотами Горохівської міської ради з нагоди Дня української писемності та мови священнослужителя Андрія Сидора, заслужену вчительку України Людмилу Мудрак, заслуженого працівника культури України Петра Старушика, лікарку-педіатра Поліну Яремчук, громадського активіста Леоніда

«Глядачі мали можливість і власний інтелект продемонструвати, й дізнатися багато цікавого.»

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

СПЕРШУ БУЛА «ТЕПЛА РОЗМОВА»...

— Всі депутати Горохівської міської ради підтримали запропоновану командою освітян Програму розвитку й функціонування української мови на 2023–2025 роки, в рамках якої вчителі запланували багато оригінальних заходів, — не без гордості каже лідер територіальної громади.

До слова, на Горохівщині листопад оголошено місячником боротьби за чистоту укра-

їнської мови, а напередодні фестивалю у Горохівському ліцеї №1 імені Івана Франка відбулося відкриття мовного клубу «Тепла розмова». У ньому постійно вестимуть заняття Ася Миколаївна Янюк, Євгенія Петрівна Зубко, Галина Зіновіївна Майко, Наталія Володимирівна Новосад. Очолила клуб креативна Марія Валентинівна Голод, авторка назви новоспеченого товариства. Ця завзята п'ятірка підготувала й змістовний сценарій фестивалю «Я подолаю тебе, враже, рідним словом». Він розпочинався молитвою й роздумами про

важливість її звучати рідною мовою, якими поділися декан Горохівського благочиння, настоятель Свято-Вознесенського храму Горохова отець Андрій Сидор. А потому знані українолюби Горохівщини отримали відзнаки за державницьку позицію в утвердженні та збагаченні мови.

«ЯК ДАВНО НА ЦІЙ СЦЕНІ НЕ ДАРУВАЛИ КНИГ...»

— Імена горохівчан, які ще задовго до проголошення Незалежності України плакали рідну мову й виборювали право розмовляти нею, повинні знати

Кравчука, із вдячністю преміював своїм коштом педагогіч, чий учні отримали 200 балів під час національного мультипредметного тесту з української мови та літератури, — Тетяну Русь, Асю Янюк, Ларису Янюк і Оксану Пилип'юк.

Щороку юні знавці української мови і літератури здобувають призові місця на всеукраїнських і обласних олімпіадах та конкурсах. Усім цьогорічним переможцям грошовою винагороду з красномовною назвою «На мрію» вручила Софія Пилип'юк.

Кулай та Олександр Трачук запрошували присутніх у залі бути активними учасниками конкурсів і вікторин. Глядачі від цього були в захваті, бо мали можливість і власний інтелект продемонструвати, й дізнатися багато цікавого.

...За ці миті подякували Героям: загиблим — скорботною хвилиною мовчання, ЗСУ — вірою в перемогу й дзвінком та впевненим «Все буде рідна мова й Україна». Доки наші військові відвоюють міста й села, мовний фронт Горохівщини теж перемагає! ■

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

E-mail: volyn476@gmail.com

Тел.: (0332) 28-39-32, 066 82 47 160 – Vodafone, 096 77 31 037 –

Київстар, 066 82 47 160 – Viber, Telegram, WhatsApp.

Ціна приватного оголошення у нашій газеті – **30 грн за одне найменування + 10 грн, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua в рубриці «Господарські секрети».** Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **80 грн за один раз публікації + 20 грн (за сайт).** Вартість оголошення про послуги – **80 грн + 20 (за сайт).** Оголошення, які виділені рамкою, + **30 грн (за сайт + 30).** Вартість оголошення про згубу – **30 грн + 10 (за сайт).** Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

НЕРУХОМІСТЬ

- Візьмемо на квартиру порядних людей (бажано віруючих). Тел.: 099 32 56 542, 095 22 13 282.
- У с. Грибовиця Володимирського району продається великий дерев'яний будинок (8x12) із господарськими спорудами, ділянка (0.8 га). Є великий сад, багато ягідних кущів, поруч ліс. Тел. 096 50 10 474.
- Продається дерев'яний, обкладений цеглою, житловий будинок у с. Колодеже на Горохівщині. Є 0.7 га землі, новий цегляний сарай, дерев'яні підсобні приміщення, льох, водяна колонка, садок. Поруч – ліс, заасфальтована дорога (два рази на день ходить автобус Луцьк–Жабче). Тел. 066 42 01 792.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

- Продам трактори «Джон Дір» (21-30, 28-50), МТЗ-82. Все в доброму

стані. Тел. 067 87 91 404.

- Продам трактори Т-25, МТЗ, «Джон Дір», зернозбиральні комбайни, дискові борони, роторні косарки, обприскувачі (навісні та причіпні), саджалки, сівалки, плуги та плуги оборотні, культиватор для міжрядного та суцільного обробітку, картоплекомбайни, навантажувачі (фронтальні та телескопічні), гноєрозкидачі, розкидачі мінеральних добрив, шпагат «Юта», ґрунтофрези, зерношнеки, прес-підбирачі, шини до тракторів, твердопаливні котли «DEFRO», різну с/г техніку. Тел.: 097 23 95 170, 066 72 14 192.

РІЗНЕ

- Продається професійна кухонна машина «Kenwood» (в комплекті є три насадки – крівок для замішування тіста, вінчик для збивання білків, К-подібний змішувач для листового тіста, печива, тортів). Об'єм металевої чаші – 4.6 л, захисна кришка на чашу, 6 швидкостей

+ імпульсний режим, білий колір. Ціна 3 000 грн. Тел. 050 28 52 044.

- Продам однофазний бензиновий генератор «Kaltmann» (Польща) на 2.2 кВт, мідна обмотка. Тел. 096 19 76 855.
- Продам новий бензиновий генератор на 2,2 кВт (Іспанія). Розхід палива 1,2 л/год. Тел. 050 64 46 840.
- Продам дрова (рубані, чурки, метр-ві, обрізки, твердих та м'яких порід), пісок, щебінь, цеглу, відсів, чорнозем, торфокрихту, гній, землю на вимостку, бій, вивіз будівельного сміття. Послуги автомобілем «Бобкат» та екскаватора. Тел.: 099 62 16 400, 068 20 84 863.
- Продам пиломатеріали: дошки (обрізані та необрізані), балки, крокви, рейки монтажні. Доставлю. Тел.: 097 64 92 371, 099 18 13 332.
- Продам жом, цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в), дрова рубані (твердої породи), торфобрикети, пісок, щебінь, відсів, керамзит, глину, чорнозем. Доставка. Надаю послуги мінінавантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.
- Продам жом, торфобрикети, цеглу (нову та б/в), шифер (б/в), дрова рубані (твердої породи), пісок, щебінь, відсів, керамзит, цемент, глину, торфокрихту, землю (на вимостку). Вивезу сміття. Доставка автомобілем ЗІЛ (самоскид). Надаю послуги мінінавантажувачем «Бобкат». Тел.: 096 80 00 567, 050 72 27 271.
- Продається коза (м. Луцьк). Тел.: (0332) 76-91-17, 066 43 52 018, 097 05 69 924.
- Продається кобила (7 років) у Луцькому районі. Тел. 093 22 53 184.

- Продається тільна телиця (7 міс.) у Луцькому районі. Тел. 066 51 84 556.
- Продам у м. Володимирі спокійну корову (первістку). Тел. 066 35 52 600.
- Продам сіно в тюках. Тел. 093 81 10 853.

ПОСЛУГИ

- Візьмемо на квартиру порядних людей (бажано віруючих). Тел.: 099 32 56 542, 095 22 13 282.
- Виготовляю кольорові металеві штахети у будь-якому кольорі – матові, глянцеві, під світле та темне дерево (шир. - 10, 11, 13 см), а також штахети горизонтального типу до 3 м, капелюхи на стовпці, парапети на фундамент, ринви, труби кольорові та оцинковані. Доставка. Тел.: 096 12 92 588, 050 64 46 840.
- Перекриваю дахи, мурую стіни з блоків, цегли, роблю монтаж та підшив водостоків, утеплення фасадів, виконую бетонні роботи. Тел. 098 39 05 559.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ

- Загублене посвідчення потерпілого від наслідків аварії на ЧАЕС, видане 6.12.1993 р. на ім'я Ярмолук Ігор Сергійович, вважати недійсним.
- Загублене тимчасове військове посвідчення (№ 761), видане на ім'я Сергіюк Ірина Василівна, вважати недійсним.
- Загублене тимчасове військове посвідчення (№ 0239577), видане на ім'я Сергіюк Василь Анатолійович, вважати недійсним.
- Загублений диплом (серія ВС № 14214369), виданий 30 червня 2000 р. Волинським державним університетом ім. Лесі Українки на ім'я Гайдучик Олександр Данилович, вважати недійсним.

■ Увага, конкурс!

У морозильник її, щоб сильно не стрибала!

Бо багато хто після удару цієї «пані» не тільки має синці і гупі, а й позбавляється «жуба», як колись автор цих рядків. Недарма ж боягузи не можуть приборкати цю «забіяку»

Грицько ГАРБУЗ

Але перед тим, як назвати цю «зброю», нагадаємо вам, яку ми їй дали характеристику.

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ-27»

Сьогодні ми заховаємо снаряд. Небезпечний, хоч і не вибуховий. Скажімо, раніше на Поліссі запускали його завдяки предметам із найневибагливішого дерева. А «виготовляли» цей снаряд або з деревини (чого варті штучки, якими закривали бочки з вином), або з однієї із частин... чобота чи навіть з предмета, де за-

туру стали – Наталія Беляя з міста Винники Львівської області і Андрій Куява з Ковеля Волинської області. Від їхнього імені ми і перекажемо по 100 гривень для наших доблесних ЗСУ.

Переможцям туру – респект, а нам час шукати нових інтелектуальних волонтерів.

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ-29»

У слові-назві, яку ми заховаємо, знайшлося місце і вигук, і скороченій п'ятниці, і характеристикі кольору, і особливому самоходу, і музичному звуку, і художнику, і перельоту за межу... Ще й кольори Польщі, тих, хто біля Бога, одразу впадають в очі.

Це цікаво!

Колись для гри у хокей використовували шайбу у формі квадрата, а виготовляли її з дерева. Так тривало аж до 1879 року, доки вперше у гри не з'явилася звична всім гумова шайба. Зараз буває і з вулканізованої гуми, і з пластику. Колір ігрової хокейної шайби (стандартний діаметр три дюйми (7,62 см) і вага шість унцій (170 грамів) – чорний, тренувальної важкої – оранжевий, тренувальної легшої – синій, для тренування воротарів – білий (робить її менш помітною на льоду і так набувається голкіперська майстерність). За кілька годин перед грою шайби заморожують для того, щоб вони не підстрибували. Згідно з підрахунками найпопулярнішої в американському Детройті газети «Детройт фрі прес» (Detroit Free Press), понад 68% професійних хокеїстів хоч раз втратили зуб на тренуванні чи під час гри.

А зазубринки-засічки по боках шайби – для того, аби вона краще контактувала з ключкою.

Фото із сайту ukr.net.

хована риба. Буває білого, синього, оранжевого і чорного кольорів. Останній – найпопулярніший. До речі, перед запуском цей снаряд бажано покласти на кілька годин у холодильник.

Що за предмет ми заховаємо у гранатобузі?

Ну а тепер можна заспівати пісню... «Боягуз не грає у хокей». Так, захований нами снаряд – знайома всім хокейній шайба! Правильну відповідь ми отримали лише від 5 наших учасників. Але оскільки переможців має бути тільки два, тому знову вдалися до жеребкування. І завдяки пресекретарю Волинської обласної прокуратури Наталії Мурашевич, яка 14 листопада відзначила свій день народження («Цьом-цьомиків їй, Коханя і Любові!»), переможцями

Назву якого спортивного клубу ми заховаємо?

Слово-відповідь треба надіслати до 27 листопада (включно) на електронну адресу tsikava.gazeta@gmail.com або у вигляді sms-повідомлення на номер 0672829775, обов'язково вказати після слова-повіді у дужках ще й своє ім'я і прізвище (наприклад: «Гранатомет» (Галина Гармата)). Цей номер і братиме участь у жеребкуванні при розігранні призових волонтерських 200 гривень (100 – від газети «Волинь» і 100 – від «Цікавої газети на вихідні»), якщо правильних відповідей буде більше, ніж одна. Ці кошти ми перекажемо на допомогу українській армії, зазначивши ваше ім'я як волонтера-благодійника.

Смерть кривавому путіну!

Усміхніться!

)):)))

– Куме, а як буде англійською «російські війська»?

– Рашн трупс.

– Боже, як гарно звучить!

)):)))

На співбесіді:
– Ваше ставлення до алкоголю. Якщо можна, будь ласка, одним словом.

– Буду!

Жуль Верн описав подорож людини до центру Землі, Герберт Уельс створив людину-невидимку, Рудольф Распе відправив барона Мюнхгаузена з гармати на Місяць, але на конкурсі фантастів із величезним відривом переміг політик місцевого масштабу, який наявність у власності 22 квартир пояснив «чесною сумлінною працею».

■ Скуштуйте!

Скумбрія вийде неперевершеною!

Ця морська риба – чи не найпопулярніша серед господарів. Вона багата білками і жирами, містить кальцій, магній, фосфор... Не можна недооцінювати високого вмісту в ній надзвичайно корисних мікро- і макроелементів, вітамінів А, С, Е, D, К і групи В. А способів її приготування, мабуть, не злічити

Фото із сайту artage.io

Рецептів приготування скумбрії – велике різноманіття, але рибка завжди виходить смачною.

ІЗ СИРОМ ТА КАРТОПЛЕЮ

Інгредієнти: 3 скумбрії, 1 ст. л. солі, 1 плавлений сирок, 4 зубки часнику, 2 помідори, 700–800 г картоплі, 2 ст. л. олії, 50 г майонезу, петрушка.

Приготування. У розмороженої скумбрії відрізати плавники, хвіст, надрізати черевце, вибрати нутроші, ретельно промити. Акуратно видалити хребет і дрібні кісточки, м'якоть розділити на два пласти. Плавлений сир потерти, додати пропущений через прес часник, майонез, подрібнену петрушку, все ретельно вимішати. Помідори помити, видалити плодоножки, пократити кружальцями. Розкласти рибне філе на столі, кожну половинку змастити сирною начинкою, поклати кілька скибочок помідора, накрити другим пластом риби. Картоплю почистити, помити, нарізати невеликими скибочками, відварити в посолений воді до напівготовності, тоді викласти в глибоке деко, змащене олією. Бульбу збризнути олією, зверху викласти підготовлену скумбрію з начинкою. Запекати в розпеченій духовці 25 хвилин. При подачі рибу нарізати на порційні шматки і розкласти в тарілки разом із картоплею, можна прикрасити петрушкою та сіточкою з майонезу.

З МОРКВОЮ ТА ЦИБУЛЕЮ

Інгредієнти: 2 скумбрії, 2 морквини, 1 велика цибулина, 3 ст. л. олії, пів лимона, 1 ч. л. меленого перцю, 1 ч. л. солі.

Приготування. Випатрати рибу, видалити зябра, зняти півку з черевця. Промити й просушити рибу. Моркву почистити, натерти на крупній тертці. Цибулю дрібно нарізати. Обсмажити овочі на добре розігрітій сковорідці з олією до красивого рум'яного кольору і зняти з вогню. Вичавити з лимона сік і натерти скумбрію зовні і всередині. Посипати сіллю і перцем. Всередину тушок викласти овочеву засмажку і щільно загорнути кожну у фольгу. Розігріти духовку до 190–200 градусів і запікайте скумбрію протягом пів години. Готову рибу вийняти з фольги, перекалати на блюдо, прикрасити гілочками зелені і скибочками лимона. Така страва смакуватиме і гарячою, і холодною.

МАЛОСОЛЬНА В ОЛІЇ

Інгредієнти: 3 морожені скумбрії, 1 л води, 2 лаврові листки, 8–10 горошин чорного перцю, 90 мл оцту (9%), 80 г солі, 80 г цукру, 200 мл олії.

Приготування. Для маринаду в кастрюлю налити літр води, всипати цукор, сіль, перець, додати лаврове листя, оцет, довести до кипіння, відставити й охолодити. Тим часом обробити рибу: відрізати голову, плавники і хвіст, викинути нутроші, промити. Нарізати скумбрію на шматочки шириною 2–2,5 см, перекалати їх у холод-

Telegram-канал Рецепти Кухня

www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за випуск

ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Тижневик «Газета Волинь».

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТЗОВ «Газета «Волинь»

ЗАСНОВНИК: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І ВИДАВЦЯ: 43016, Луцьк, вул. Ковельська, 2.

E-mail volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.*

Редакція залишає за собою право літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку авторів. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою «—» друкуються на правах реклами. За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе.

Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Телефони редакції: 066 82 47 160, 096 77 31 037

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Заступник головного редактора	Політики	Місцевого самоврядування і сільського життя
БОРОХ Сергій Іванович 78-07-70	УЛІЦЬКИЙ Василь Михайлович 78-38-94	ВІТИНСЬКА Аліна Степанівна 78-38-94
Головний бухгалтер	Економіки	Освіти і культури
ВДОВИЧЕНКО Тамара Федорівна 28-39-32	ЛІСОВА Алла Степанівна (244) 3-11-78	КОВАЛЕНКО Оксана Анатоліївна 78-38-94
Відповідальний секретар	Інформації	Реклами
ХАРЧУК Олена Андріївна 28-39-32	КРАВЧУК Ірина Олександрівна 78-38-94	ВЛАШИНЕЦЬ Леся Степанівна 78-07-70 0971552622
Літературні редактори	Відділ інтернет-новин	Приватних оголошень
МІСЮК Олена Миколаївна 28-39-32 БАНАДА Олеся Андріївна 78-38-94	КРИШТОФ Олег Степанович 78-38-94	ТИМОШУК Руслана Борисівна 28-39-32

ТЗОВ «Газета «Волинь»
п/р UA8330529900026007000803281
КБ Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ 02471695
Друк офсетний.
Обсяг 3 друк. аркуші
ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ: 30000, 60306, 60305, 86772 (для ЧИТАЧІВ ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ), 97847 (для ЧИТАЧІВ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ), 61136 (для ЧИТАЧІВ ІНШИХ ОБЛАСТЕЙ).
Реєстраційні номери:
ВЛ №518-251 Р від 02.03.2018 р.,
КВ №22901-12801-ПР від 15.09.2017 р.,
РВ №690/243-Р від 07.11.2017 р.
Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер», м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.: (0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua
Тираж згідно із замовленням.
Замовлення № 1447.

Подія тижня**«Квіти довелося вантажити в пікап»**

Мене ледь до смерті не зацілували. Так, є такий ризик на війні

Тетяна ЧОРНОВОЛ,
воїн ЗСУ, народний депутат
України VIII скликання

Так вийшло, що першими зайшли в Берислав на Херсонщині. Квіти довелося вантажити в пікап. Повний пікап квітів.

«**Перегороджували рух, щоб тільки доторкнутися до нас, щоб пересвідчитися, що – свої, що не сон...**»

Зустріч зі сльозами на очах. Бо Херсонщина – це Україна!

Люди спочатку виходили несміливо, а потім поголос пішов. Перегороджували рух, щоб тільки доторкнутися до

нас, щоб пересвідчитися, що – свої, що не сон...

Вісім місяців страшного не сну... ■

Про це говорять**«Деколи дім здатен уміститися до розмірів валізи...»**

До вашої уваги текст Національного радіодиктанту-2022, який 11 листопада читала народна артистка України Ада РОГОВЦЕВА і який викликав у мережі хвилю обговорень – від захоплення хорошим текстом Ірини Цілик до нечіткої дикції, адже багатьох спантеличила навіть назва диктанту: замість «Твій дім» вчувалося «Дві Діми»

Ірина ЦІЛИК

ТВІЙ ДІМ

Розкажи мені про свій дім. Той, що пам'ятає твої перші хиткі кроки і береже щорічні зарубки часу, залишені рукою матері на одвірку.

Розкажи про його запах – теплий сонний дух книжкових полиць, побитого шашелем креденса, жовтого супу з терпкою петрушкою. Або, може, навпаки – бадьорі пахощі фарби, лаку, новизни; як же довго, чи не пів життя мріялося про власний дім!

Розкажи про його скрипи і шерехи, тіні й залиті світлом кімнати, безтурботний сміх або надтріснуті голоси, які зненацька напівголосно

заговорили про те, що, ймовірно, більше нічого не буде як раніше.

Насуплений, пошрамований, із заклеєними навхрест шибками, твій дім, беззахисний під час великої біди, тепер щосили намагається бути фортецею: десь у його нутрощах – у темному, незатишному підвалі – часто ховаються від обстрілів люди і домашні звірі.

«**Всі ми тепер, мов ті равлики, знаємо ціну великих переселень.**»

А деколи дім здатен уміститися до розмірів валізи. Всі ми тепер, мов ті равлики, знаємо ціну великих переселень.

Та головне – це місце сили і пам'яті роду. З нього черпали снагу твої попередники, перемелені жорнами темних часів – війнами, репресіями, боротьбою з двоголовою гідрою. Їх ламали, а вони билися за право вижити й зберегти в собі свій дім. От як і ми тепер.

Я точно знаю, він вистоїть, виборсається, дочекається твого схвильованого вигуку: «Я вдома!». А ти про все-все мені розкажеш. ■

На продовження теми**«Ледь не плачу. Чесно...»**

Ну що то за читання??? Прекрасний текст. Прекрасна пані Ада. Але залиште диктанти філологам!

Надія ОМЕЛЬЧУК

Учителям, які володіють методикою читання подібних текстів. Які читають текст, потім – окремі речення, потім – диктують ті ж речення повільно, потім – дають можливість їх перевірити.

Мої діти в житті не написали б текст, прочитаний із такими паузами після кожного слова: там була б сотня ком та інших знаків.

Читалося дуже швидко, я писала бігом-бігом.

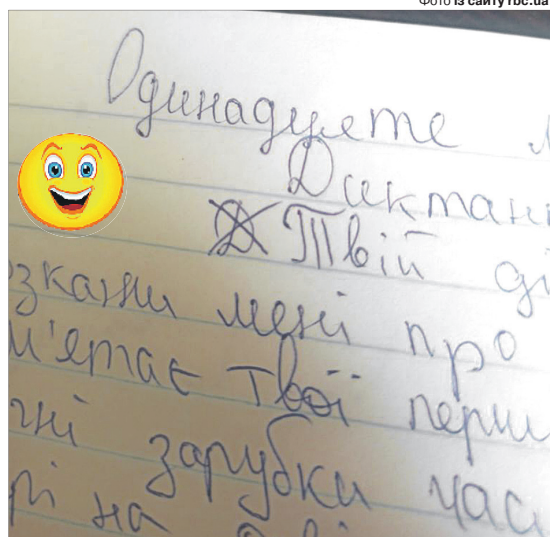
Далі: ну як можна диктувати, не прочитавши спершу диктант? Ти пишеш і не розумієш, а що ж ти пишеш.

«**Мої діти в житті не написали б текст, прочитаний із такими паузами після кожного слова: там була б сотня ком та інших знаків.**»

Я промовчу про те, що в кінці пані Ада ледь не забула перечитати текст.

Вона прекрасна, я дуже її люблю, але... Але кожен має робити те, що вміє найкраще.

І дикція. Єдиний диктант, який я змогла написати ідеально зі своїм слухом, це той, що читав

«Ти пишеш і не розумієш, а що ж ти пишеш...».

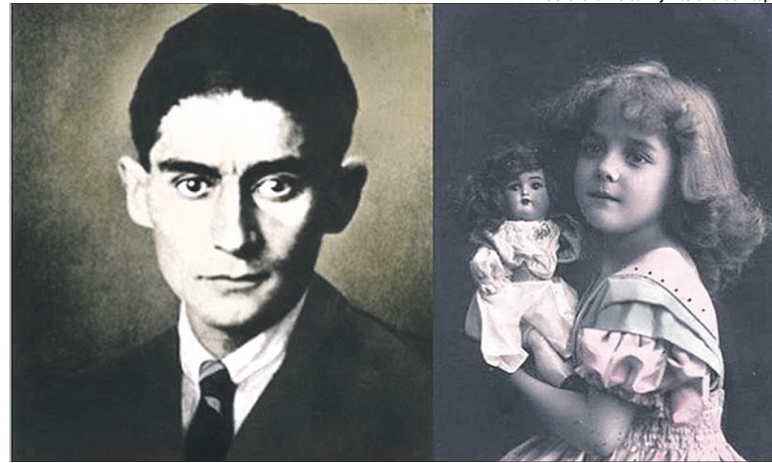
Олександр Авраменко. Все.

Люди не повинні дослухатися до кожного слова, намагаючись зрозуміти, що ж то за слово і яка то частина речення.

Укотре розчарована. ■

Тепла історія

Фотоколаж із сайту intelektncii.top.

Кожен із нас здатний на диво...

«Любов повернеться іншим шляхом...»

У 40 років Франц Кафка (1883 – 1924), який ніколи не був одружений і не мав дітей, якось, прогулюючись парком Берліна, зустрів дівчинку, що плакала, бо втратила улюблену ляльку. Вони разом стали шукати іграшку, але безуспішно...

Книжковий МАНІЯК

Тоді Франц Кафка (на фото) сказав малій почекати його на тому ж місці наступного дня, щоб продовжити пошуки. Проте коли іграшки знову не знайшли, Кафка передав дівчинці записку, «написану» лялькою: «Будь ласка, не плач. Я вирушила у подорож, щоб побачити світ. Я буду писати про свої пригоди».

Так починалася історія, яка тривала до кінця життя Кафки.

Під час зустрічей письменник читав нотатки іграшки, описуючи пригоди та «ляльку-балта», яку дівчинка вважала чарівною. Нарешті Кафка вернув іграш-

ку, яка «повернулася» до Берліна (він її спеціально купив).

– Зовсім не схожа на мою ляльку, – сказала дитина.

Кафка передав їй ще один лист, у якому лялька написала: «Мої подорожі змінили мене». Маленька дівчинка обняла нову ляльку і щасливо понесла її додому.

Через рік Кафка помер.

А багато років потому доросла дівчинка знайшла всередині ляльки лист. У крихітному листі, підписаному Кафкою, було написано:

«Все, що ти любиш, ймовірно, буде втрачено, але в підсумку любов повернеться іншим шляхом». ■

Слово – зброя!**Друзі, можливо, це вірш-одноденка... Але ДЕНЬ який!!! Не можу втримати емоцій**

Ніна ГОРИК

НА ЗВІЛЬНЕННЯ ХЕРСОНА 11. 11. 2022 р.

Знову ніч. І знову безсонна.
Та який там до біса сон,
Коли НАШІ – коло Херсона!
Коли звільнюється ХЕРСОН!
І навкруг – небувале погіддя,
Гордий злет жовто-синіх крил.
Хай же згине московське

поріддя,

Пропаде, як дорожній пил!
Й забере свого гніту задуху,
Бруд і сморід своїх підшов,
Щоби їх нестерпного духу
Навіть вітер в степу не знайшов.
Ну а ти, вільнолюбний Херсоне,
Сизий орле наш степовий,

Наш подоланий рубіконе,
Біль і втому в Дніпрі омий.
І сторадісним громом овайцій
Затлумивши гарматні громи,
Ти по-батьківськи і по-братськи
Міцно воїнів обніми. ■

В яблучко!**Ода галичанам**

Я поважаю галичан! Сам я родом із Наддніпрянщини, Черкащина – Полтавщина. І історик за фахом

Віталій ЧЕПИНОГА,
політик, блогер

Мі в своїй Україні жили свою непросту історію завжди знали, хто винен у всіх наших бідах. Пани, цар, Богдан Хмельницький, Ленін, Сталін, НКВД, колективі-

зація, війна, німці, голод, дефіцит, комуністи, КГБ, Чорнобиль, корупція, «перестройка», путін, Кучма, янукович.

І тільки галичани знали завжди: у всьому винні москалі, росія. Звідти виходять зло і біда. В які б форми й одежі вони не рядилися! ■

